

No. 36303

**Belgium
and
Ukraine**

Convention between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of Ukraine for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital (with protocol). Kiev, 20 May 1996

Entry into force: 25 February 1999 by notification, in accordance with article 28

Authentic texts: Dutch, French, English and Ukrainian

Registration with the Secretariat of the United Nations: Belgium, 1 December 1999

**Belgique
et
Ukraine**

Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de l'Ukraine tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune (avec protocole). Kiev, 20 mai 1996

Entrée en vigueur : 25 février 1999 par notification, conformément à l'article 28

Textes authentiques : néerlandais, français, anglais et ukrainien

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Belgique, 1er décembre 1999

[DUTCH TEXT — TEXTE NÉERLANDAIS]

OVEREENKOMST
TUSSEN
DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE
EN
DE REGERING VAN OEKRAINE
TOT HET VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING
EN TOT HET VOORKOMEN VAN HET ONTGAAN
VAN BELASTING INZAKE BELASTINGEN NAAR HET INKOMEN
EN NAAR HET VERMOGEN

DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE

EN

DE REGERING VAN OEKRAINE,

WENSENDE een Overeenkomst te sluiten tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen

en bevestigende hun intentie om de wederzijdse economische betrekkingen te ontwikkelen en uit te diepen,

zijn het volgende overeengekomen :

Artikel 1

PERSONEN OP WIE DE OVEREENKOMST VAN TOEPASSING IS

Deze Overeenkomst is van toepassing op personen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 2

BELASTINGEN WAAROP DE OVEREENKOMST VAN TOEPASSING IS

1. Deze Overeenkomst is van toepassing op belastingen naar het inkomen en naar het vermogen die, ongeacht de wijze van heffing, worden geheven ten behoeve van een overeenkomstsluitende Staat, van de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan.

2. Als belastingen naar het inkomen en naar het vermogen worden beschouwd alle belastingen die worden geheven naar het gehele inkomen, naar de totale waarde van het vermogen, of naar bestanddelen van het inkomen of van het vermogen, daaronder begrepen belastingen naar voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende of onroerende goederen, belastingen naar het totale bedrag van de door ondernemingen betaalde lonen of salarissen, alsmede belastingen naar waardevermeerdering.

3. De bestaande belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, zijn met name:
 - a) in Oekraïne :
 - (i) de belasting op de winst van ondernemingen; en
 - (ii) de belasting naar het inkomen van staatsburgers;
(hierna te noemen "Oekraïense belasting");

b) in België :

- (i) de personenbelasting;
- (ii) de vennootschapsbelasting;
- (iii) de rechtspersonenbelasting;
- (iv) de belasting van niet-inwoners;
- (v) de bijzondere heffing op roerende inkomsten;
- (vi) de aanvullende crisisbijdrage,

met inbegrip van de voorheffingen, de opcentiemen op die belastingen en voorheffingen,
alsmede de aanvullende belastingen op de personenbelasting,
(hierna te noemen "Belgische belasting").

4. De Overeenkomst is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige
belastingen die na de datum van de ondertekening van de Overeenkomst naast of in de plaats van de
bestaande belastingen worden geheven. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende
Staten delen elkaar de belangrijkste wijzigingen die in hun onderscheidene belastingwetten zijn
aangebracht, mede.

Artikel 3

ALGEMENE BEPALINGEN

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst, tenzij het zinsverband anders vereist :

- a) betekent de uitdrukking "Oekraïne", gebruikt in geografische zin, het territorium van Oekraïne,
zijn continentaal Plat en zijn exclusieve (maritieme) economische zone, daarin inbegrepen elk gebied
buiten de territoriale zee van Oekraïne dat, in overeenstemming met het internationaal recht, is
aangeduid of later zal worden aangeduid als een gebied waarin de rechten van Oekraïne met
betrekking tot de zeebodem en de ondergrond en hun natuurlijke rijkdommen kunnen worden
uitgeoefend;

- b) betekent de uitdrukking "België", gebruikt in geografische zin, het territorium van het Koninkrijk België, daarin inbegrepen de territoriale zee en de maritieme zones en de luchtgebieden waarover, in overeenstemming met het internationaal recht, het Koninkrijk België soevereine rechten, of zijn jurisdictie uitoefent;
- c) betekent de uitdrukking "onderdaan" :
- (i) elke natuurlijke persoon die het staatsburgerschap van Oekraïne of de Belgische nationaliteit bezit;
- (ii) elke rechtspersoon, personenvennootschap of vereniging die zijn rechtspositie als zodanig ontleent aan de wetgeving die in een overeenkomstsluitende Staat van kracht is;
- d) betekenen de uitdrukkingen "een overeenkomstsluitende Staat" en "de andere overeenkomstsluitende Staat", Oekraïne of België, al naar het zinsverband vereist;
- e) omvat de uitdrukking "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap en elke andere vereniging van personen;
- f) betekent de uitdrukking "vennootschap" elke rechtspersoon of elke eenheid die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;
- g) betekennen de uitdrukkingen "onderneming van een overeenkomstsluitende Staat" en "onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat" onderscheidenlijk een onderneming gedreven door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat en een onderneming gedreven door een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat;
- h) betekent de uitdrukking "internationaal verkeer" elk vervoer door een schip of luchtvaartuig dat door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat wordt geëxploiteerd, behalve indien het schip of luchtvaartuig slechts tussen in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen plaatsen wordt gexploiteerd;

i) betekent de uitdrukking "bevoegde autoriteit", in Oekraïne, het Ministerie van Financiën van Oekraïne of de bevoegde vertegenwoordiger daarvan, en, in België, de Minister van Financiën van België of zijn bevoegde vertegenwoordiger.

2. Voor de toepassing van de Overeenkomst door een overeenkomstsluitende Staat heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet erin omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is.

Artikel 4

INWONER

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "inwoner van een overeenkomstsluitende Staat" iedere persoon die, ingevolge de wetgeving van die Staat, aldaar aan belasting is onderworpen op grond van zijn woonplaats, verblijf, plaats van leiding, plaats van registratie of enige andere soortgelijke omstandigheid. Die uitdrukking omvat echter niet personen die in die Staat alleen ter zake van inkomenst uit in die Staat gelegen bronnen of ter zake van aldaar gelegen vermogen aan belasting zijn onderworpen.

2. Indien een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel inwoner van beide overeenkomstsluitende Staten is, wordt zijn toestand op de volgende wijze geregeld :

a) hij wordt geacht inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waar hij een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft; indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarmede zijn persoonlijke en economische betrekkingen het nauwst zijn (middelpunt van de levensbelangen);

- b) indien niet kan worden bepaald in welke overeenkomstsluitende Staat hij het middelpunt van zijn levensbelangen heeft of indien hij in geen van de overeenkomstsluitende Staten een duurzaam tehuis tot zijn beschikking heeft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waar hij gewoonlijk verblijft;
- c) indien hij in beide overeenkomstsluitende Staten of in geen van beide gewoonlijk verblijft, wordt hij geacht inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is;
- d) indien hij onderdaan is van beide overeenkomstsluitende Staten of van geen van beide, regelen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming.

3. Indien een andere dan een natuurlijke persoon ingevolge de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel inwoner is van beide overeenkomstsluitende Staten, wordt hij geacht inwoner te zijn van de overeenkomstsluitende Staat waar de plaats van zijn werkelijke leiding is gelegen.

Artikel 5

VASTE INRICHTING

1. Voor de toepassing van deze Overeenkomst betekent de uitdrukking "vaste inrichting" een vaste bedrijfsinrichting met behulp waarvan de werkzaamheden van een onderneming geheel of gedeeltelijk worden uitgeoefend.

2. De uitdrukking "vaste inrichting" omvat in het bijzonder :
- a) een plaats waar leiding wordt gegeven;
 - b) een filiaal;
 - c) een kantoor;
 - d) een fabriek;
 - e) een werkplaats;

- f) een installatie of een structuur voor de exploratie van natuurlijke rijkdommen, tenzij die exploratie een werkzaamheid is bedoeld in paragraaf 4, subparagraaf e) van dit artikel;
- g) een mijn, een olie- of gasbron, een steengroeve of enige andere plaats waar natuurlijke rijkdommen worden gewonnen;
- h) een opslagplaats of lokalen die als verkooppunt worden gebruikt.

3. De plaats van uitvoering van een bouwwerk of van constructiewerkzaamheden is slechts dan een vaste inrichting indien de duur daarvan twaalf maanden overschrijdt.

4. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel wordt een "vaste inrichting" niet aanwezig geacht indien :

- a) gebruik wordt gemaakt van inrichtingen, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering van aan de onderneming toebehorende goederen;
- b) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de opslag, uitstalling of aflevering;
- c) een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen wordt aangehouden, uitsluitend voor de bewerking of verwerking door een andere onderneming;
- d) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming goederen aan te kopen of inlichtingen in te winnen;
- e) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om voor de onderneming, andere werkzaamheden die van voorbereidende aard zijn of het karakter van hulpwerkzaamheden hebben, te verrichten;
- f) een vaste bedrijfsinrichting wordt aangehouden, uitsluitend om verscheidene van de in de subparagrafen a) tot e) vermelde werkzaamheden te verrichten, op voorwaarde dat het geheel van de werkzaamheden van de vaste bedrijfsinrichting van voorbereidende aard is of het karakter van hulpwerkzaamheden heeft.

5. Indien een persoon -niet zijnde een onafhankelijke vertegenwoordiger op wie paragraaf 6 van dit artikel van toepassing is- voor een onderneming werkzaam is en in een overeenkomstsluitende Staat een machtiging bezit om namens de onderneming overeenkomsten af te sluiten en dit recht aldaar gewoonlijk uitoefent of een voorraad van aan de onderneming toebehorende goederen aanhoudt, waaruit regelmatig in naam van de onderneming dergelijke goederen worden verkocht, wordt die onderneming, niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2, van dit artikel geacht een vaste inrichting in die Staat te hebben voor alle werkzaamheden welke deze persoon voor de onderneming verricht, tenzij de werkzaamheden van die persoon beperkt blijven tot de in paragraaf 4 van dit artikel vermelde werkzaamheden die, indien zij met behulp van een vaste bedrijfsinrichting zouden worden verricht, die vaste bedrijfsinrichting niet tot een vaste inrichting zouden stempelen ingevolge de bepalingen van die paragraaf.

6. Een onderneming wordt niet geacht een vaste inrichting in een overeenkomstsluitende Staat te bezitten op grond van de enkele omstandigheid dat zij aldaar zaken doet door middel van een makelaar, een algemeen commissionair of enige andere onafhankelijke vertegenwoordiger, op voorwaarde dat deze personen in de normale uitoefening van hun bedrijf handelen.

7. De enkele omstandigheid dat een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, een vennootschap beheert of door een vennootschap wordt beheert, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat of die in die andere Staat zaken doet (hetzij met behulp van een vaste inrichting, hetzij op andere wijze), stempelt één van beide vennootschappen niet tot een vaste inrichting van de andere.

Artikel 6

INKOMSTEN UIT ONROERENDE GOEDEREN

1. Inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen (inkomsten uit landbouw- of bosbedrijven daaronder begrepen) mogen in die andere Staat worden belast.

2. De uitdrukking "onroerende goederen" heeft de betekenis die daaraan wordt toegekend door het recht van de overeenkomstsluitende Staat waar de desbetreffende goederen zijn gelegen. De uitdrukking omvat in ieder geval de goederen die bij de onroerende goederen behoren, levende en dode have van landbouw- en bosbedrijven, rechten waarop de bepalingen van het privaatrecht betreffende de grondeigendom van toepassing zijn, vruchtgebruik van onroerende goederen en rechten op veranderlijke of vaste vergoedingen ter zake van de exploitatie, of het recht tot exploitatie, van minerale aardlagen, bronnen en andere bodemrijkdommen. Schepen en luchtvaartuigen worden niet als onroerende goederen beschouwd.

3. De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel zijn van toepassing op inkomsten verkregen uit de rechtstreekse exploitatie of het rechtstreekse genot, uit het verhuren of verpachten, of uit elke andere vorm van exploitatie van onroerende goederen.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 3 van dit artikel zijn ook van toepassing op inkomsten uit onroerende goederen van een onderneming en op inkomsten uit onroerende goederen gebezigt voor de uitoefening van een zelfstandig beroep.

Artikel 7

ONDERNEMINGSWINST

1. Winst van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat is slechts in die Staat belastbaar, tenzij de onderneming in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting. Indien de onderneming aldus haar bedrijf uitoefent, mag de winst van de onderneming in de andere Staat worden belast, maar slechts in zoverre als zij aan die vaste inrichting kan worden toegerekend.

2. Onder voorbehoud van de bepalingen van paragraaf 3 van dit artikel wordt, indien een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat haar bedrijf uitoefent met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting, in elke overeenkomstsluitende Staat aan die vaste inrichting de winst toegerekend die zij geacht zou kunnen worden te behalen indien zij een onafhankelijke onderneming zou zijn, die dezelfde of soortgelijke werkzaamheden zou uitoefenen onder dezelfde of soortgelijke omstandigheden en die geheel onafhankelijk zou handelen met de onderneming waarvan zij een vaste inrichting is.

3. Bij de bepaling van de winst van een vaste inrichting worden in aftrek toegelaten kosten, daaronder begrepen kosten van leiding en algemene beheerskosten, die ten behoeve van de vaste inrichting zijn gemaakt, hetzij in de Staat waar de vaste inrichting is gevestigd, hetzij elders. Geen aftrek wordt evenwel toegelaten ter zake van bedragen die in voorkomend geval door de vaste inrichting (anders dan als terugbetaling van werkelijke uitgaven) worden betaald aan de onderneming of aan één van haar andere zetels in de vorm van royalty's, erelonen of andere, soortgelijke betalingen voor het gebruik van octrooien of andere rechten, of in de vorm van commissielonen voor het verstrekken van specifieke diensten of voor het geven van leiding, of, behalve in geval van een bankonderneming, in de vorm van interest van door de onderneming aan de vaste inrichting geleend geld.

4. Voor zover het in een overeenkomstsluitende Staat gebruikelijk is de aan een vaste inrichting toe te rekenen winst, overeenkomstig zijn wetgeving, te bepalen op basis van een verdeling van de totale winst van de onderneming over haar verschillende delen, belet paragraaf 2 van dit artikel die overeenkomstsluitende Staat niet de te belasten winst te bepalen volgens de gebruikelijke verdeling; de gevolgde methode van verdeling moet echter zodanig zijn dat het resultaat in overeenstemming is met de in dit artikel neergelegde beginselen.

5. Geen winst wordt aan een vaste inrichting toegerekend enkel op grond van aankoop door die vaste inrichting van goederen voor de onderneming.

6. Voor de toepassing van de voorgaande paragrafen wordt de aan de vaste inrichting toe te rekenen winst van jaar tot jaar volgens dezelfde methode bepaald, tenzij er een goede en genoegzame reden bestaat om hiervan af te wijken.

7. Indien in de winst inkomstenbestanddelen zijn begrepen die afzonderlijk in andere artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld, worden de bepalingen van die artikelen niet aangetast door de bepalingen van dit artikel.

Artikel 8

INTERNATIONAAL VERVOER

1. Winst die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat behaalt uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer is slechts in die Staat belastbaar.

2. Voor de toepassing van dit artikel omvat winst verkregen uit de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer :

a) winst verkregen uit de verhuring van onbemande schepen of luchtvaartuigen; en

b) winst verkregen uit het gebruik, het onderhoud of de verhuring van laadkisten (daaronder begrepen opleggers en het daarbij behorende gerei voor het vervoer van laadkisten) gebruikt voor het vervoer van goederen;

indien die verhuring of dat gebruik, onderhoud of verhuring, naar het geval, bijkomend is ten opzichte van de exploitatie van schepen of luchtvaartuigen in internationaal verkeer.

3. Indien een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat winst behaalt in de zin van paragraaf 1 van dit artikel uit de deelneming in een pool, een gemeenschappelijk bedrijf of een internationaal bedrijfslichaam, is de winst die aan die inwoner kan worden toegerekend, slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij een inwoner is.

Artikel 9

AFHANKELIJKE ONDERNEMINGEN

1. Indien

a) een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat onmiddellijk of middellijk deelneemt aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat;

of

b) dezelfde personen onmiddellijk of middellijk deelnemen aan de leiding van, aan het toezicht op, dan wel in het kapitaal van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat en van een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat,

en, in het ene of in het andere geval, tussen de twee ondernemingen in hun handelsbetrekkingen of financiële betrekkingen, voorwaarden worden overeengekomen of opgelegd die afwijken van die welke zouden worden overeengekomen tussen onafhankelijke ondernemingen, mag winst die één van de ondernemingen zonder deze voorwaarden zou hebben behaald maar ten gevolge van die voorwaarden niet heeft behaald, door een overeenkomstsluitende Staat worden begrepen in de winst van die onderneming en dienovereenkomstig worden belast.

2. Indien een overeenkomstsluitende Staat in de winst van een onderneming van die Staat winst opneemt -en dienovereenkomstig belast- ter zake waarvan een onderneming van de andere overeenkomstsluitende Staat in die andere Staat is belast, en de aldus opgenomen winst winst is die de onderneming van de eerstbedoelde Staat zou hebben behaald indien tussen de twee ondernemingen zodanige voorwaarden zouden zijn overeengekomen als tussen onafhankelijke ondernemingen zouden zijn overeengekomen, herziet de andere Staat op de wijze welke die Staat passend acht. Bij deze herziening wordt rekening gehouden met de overige bepalingen van deze Overeenkomst en, indien nodig, plegen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten overleg met elkaar.

Artikel 10

DIVIDENDEN

1. Dividenden betaald door een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Deze dividenden mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de persoon die de dividenden ontvangt de uiteindelijk gerechtigde ertoe is, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan :

- a) 5 percent van het brutobedrag van de dividenden indien de uiteindelijk gerechtigde een vennootschap is die onmiddellijk ten minste 20 percent bezit van het kapitaal van de vennootschap die de dividenden betaalt;
- b) 15 percent van het brutobedrag van de dividenden in alle andere gevallen.

Deze paragraaf laat onverlet de belastingheffing van de vennootschap ter zake van de winst waaruit de dividenden worden betaald.

3. De uitdrukking "dividenden", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit aandelen of andere rechten op een aandeel in de winst, met uitzondering van schuldvorderingen, alsmede inkomsten -zelfs indien zij worden toegekend in de vorm van interest of met betrekking tot andere rechten- die volgens de wetgeving van de Staat waarvan de uitkerende vennootschap inwoner is op dezelfde wijze als inkomsten uit aandelen in de belastingheffing worden betrokken.

4. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de dividenden, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waarvan de vennootschap die de dividenden betaalt inwoner is, een rijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoeft en het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.

5. Indien een vennootschap die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat winst of inkomsten verkrijgt uit de andere overeenkomstsluitende Staat, mag die andere Staat geen belasting heffen op dividenden die door de vennootschap worden betaald, behalve voor zover die dividenden aan een inwoner van die andere Staat worden betaald of voor zover het aandelenbezit uit hoofde waarvan de dividenden worden betaald wezenlijk is verbonden met een in die andere Staat gelegen vaste inrichting of vaste basis, noch de niet-uitgedeelde winst van de vennootschap onderwerpen aan een belasting op niet-uitgedeelde winst, zelfs indien de betaalde dividenden of de niet-uitgedeelde winst geheel of gedeeltelijk bestaan uit winst of inkomsten die uit die andere Staat afkomstig zijn.

Artikel 11

INTEREST

1. Interest afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mag in die andere Staat worden belast indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot die interest is.

2. Deze interest mag echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de persoon die de interest ontvangt de uiteindelijk gerechtigde ertoe is, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan:

- a) 2 percent van het brutobedrag van de interest die werd betaald :
- (i) in verband met de verkoop op krediet van rijverheids- of handelsuitrusting of wetenschappelijke uitrusting of in verband met de verkoop of de levering op krediet van goederen of diensten door een onderneming aan een andere onderneming;
- (ii) op niet door effecten aan toonder vertegenwoordigde leningen van welke aard ook die zijn toegestaan door een bank of enige andere financiële instelling;
- b) 10 percent van het brutobedrag van de interest in alle andere gevallen.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 van dit artikel is interest in de overeenkomstsluitende Staat waaruit hij afkomstig is vrijgesteld indien het gaat om :
- a) interest waarvan de uiteindelijk gerechtigde de andere overeenkomstsluitende Staat zelf is, een van zijn staatkundige onderdelen of een lichaam dat eigendom is van of wordt beheerst door die overeenkomstsluitende Staat of dat onderdeel;
- b) interest waarvan de uiteindelijk gerechtigde een inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat en die hem is betaald uit hoofde van een lening of andere schuldvordering die is toegestaan, gewaarborgd of verzekerd, of een krediet dat is verleend, gewaarborgd of verzekerd, door openbare instellingen die eigendom zijn van of worden beheerst door die andere overeenkomstsluitende Staat en waarvan het doel bestaat uit het bevorderen van de uitvoer en waaromtrent overeenstemming is bereikt in een wisseling van brieven tussen de bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten.
4. De uitdrukking "interest", zoals gebezigd in dit artikel, betekent inkomsten uit schuldvorderingen van welke aard ook, al dan niet gewaarborgd door hypotheek of al dan niet aanspraak gevend op een aandeel in de winst van de schuldenaar, en in het bijzonder inkomsten uit overheidsleningen en obligaties, daaronder begrepen premies en loten op die effecten. Voor de toepassing van dit artikel omvat deze uitdrukking echter niet interest die overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3, als dividenden wordt behandeld.

5. De bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de interest, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de interest afkomstig is, een rijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoeft en de schuldbordering uit hoofde waarvan de interest is verschuldigd met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.

6. Interest wordt geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de interest, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de schuld, ter zake waarvan de interest wordt betaald is aangegaan en de interest ten laste komt van die vaste inrichting of die vaste basis, wordt die interest geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

7. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de interest, gelet op de schuldbordering waarvoor hij wordt betaald, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

Artikel 12

ROYALTY'S

1. Royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat mogen in die andere Staat worden belast, indien die inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is.

2. Deze royalty's mogen echter ook in de overeenkomstsluitende Staat waaruit zij afkomstig zijn overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de persoon die de royalty's ontvangt de uiteindelijk gerechtigde ertoe is, mag de aldus geheven belasting niet hoger zijn dan 10 percent van het brutobedrag van de royalty's zoals omschreven in subparagraaf a) van paragraaf 4 van dit artikel.

3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 2 van dit artikel, zijn royalty's afkomstig uit een overeenkomstsluitende Staat en betaald aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat slechts belastbaar in de andere overeenkomstsluitende Staat indien zulke inwoner de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's is en indien de royalty's vergoedingen zijn zoals omschreven in subparagraaf b) van paragraaf 4 van dit artikel.

4. De uitdrukking "royalty's", zoals gebezigd in dit artikel, betekent vergoedingen van welke aard ook :

a) voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een werk op het gebied van letterkunde of kunst, daaronder begrepen bioscoopfilms en films of banden voor radio of televisie; en

b) voor het gebruik van, of voor het recht van gebruik van, een auteursrecht op een wetenschappelijk werk, van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een tekening, een model, een plan, een geheim recept of een geheime werkwijze, of voor inlichtingen omtrent ervaringen op het gebied van nijverheid, handel of wetenschap.

5. De bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel zijn niet van toepassing indien de uiteindelijk gerechtigde tot de royalty's, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat waaruit de royalty's afkomstig zijn een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoeft en het recht of het goed uit hoofde waarvan de royalty's verschuldigd zijn met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.

6. Indien, ten gevolge van een bijzondere verhouding tussen de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde of tussen hen beiden en een derde, het bedrag van de royalty's, gelet op het gebruik, het recht of de inlichtingen waarvoor zij worden betaald, om welke reden dan ook, hoger is dan het bedrag dat zonder zulk een verhouding door de schuldenaar en de uiteindelijk gerechtigde zou zijn overeengekomen, zijn de bepalingen van dit artikel slechts op het laatstbedoelde bedrag van toepassing. In dat geval is het daarboven uitgaande deel van de betalingen belastbaar overeenkomstig de wetgeving van elke overeenkomstsluitende Staat en met inachtneming van de overige bepalingen van deze Overeenkomst.

7. De bepalingen van de paragrafen 2 en 3 van dit artikel zijn niet van toepassing indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of het overdragen van de rechten uit hoofde waarvan de royalty's betaald zijn, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van dit artikel door middel van het creëren of overdragen van rechten.

8. Royalty's worden geacht uit een overeenkomstsluitende Staat afkomstig te zijn indien de schuldenaar die Staat zelf is, een staatkundig onderdeel, een plaatselijke gemeenschap of een inwoner van die Staat. Indien evenwel de schuldenaar van de royalty's, ongeacht of hij inwoner van een overeenkomstsluitende Staat is of niet, in een overeenkomstsluitende Staat een vaste inrichting of een vaste basis heeft waarvoor de verbintenis, uit hoofde waarvan de royalty's worden betaald is aangegaan en die de last van de royalty's draagt, worden die royalty's geacht afkomstig te zijn uit de Staat waar de vaste inrichting of de vaste basis is gevestigd.

Artikel 13

VERMOGENSWINST

1. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van onroerende goederen zoals bedoeld in artikel 6 van deze Overeenkomst die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Voordelen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit de vervreemding van :
 - a) aandelen van een vennootschap, waarvan de bezittingen hoofdzakelijk bestaan uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen, of
 - b) een belang in een personenvennootschap of een trust, waarvan de bezittingen hoofdzakelijk bestaan uit in de andere overeenkomstsluitende Staat gelegen onroerende goederen,mogen in die andere Staat worden belast.

3. Voordelen verkregen uit de vervreemding van roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, of van roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, daaronder begrepen voordelen verkregen uit de vervreemding van die vaste inrichting (alleen of te zamen met de gehele onderneming) of van die vaste basis, mogen in die andere Staat worden belast.

4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van schepen of luchtvaartuigen die in internationaal verkeer worden geexploiteerd door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat of van roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, zijn slechts in die overeenkomstsluitende Staat belastbaar.

5. Voordelen verkregen uit de vervreemding van alle andere goederen dan die vermeld in de paragrafen 1, 2, 3 en 4 van dit artikel zijn slechts belastbaar in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de vervreemder inwoner is, op voorwaarde dat die voordelen aan belasting zijn onderworpen in die overeenkomstsluitende Staat.

Artikel 14

ZELFSTANDIGE BEROEPEN

1. Inkomsten verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de uitoefening van een vrij beroep of ter zake van andere werkzaamheden van zelfstandige aard zijn slechts in die Staat belastbaar, tenzij die inwoner in de andere overeenkomstsluitende Staat voor het verrichten van zijn werkzaamheden geregd over een vaste basis beschikt. Indien hij over zulk een vaste basis beschikt, mogen de inkomsten in de andere Staat worden belast, maar slechts in zo verre als zij aan die vaste basis kunnen worden toegerekend.

2. De uitdrukking "vrij beroep" omvat in het bijzonder zelfstandige werkzaamheden op het gebied van wetenschap, letterkunde, kunst, opvoeding of onderwijs, alsmede de zelfstandige werkzaamheden van artsen, advocaten, ingenieurs, architecten, tandartsen en accountants.

Artikel 15

NIET-ZELFSTANDIGE BEROEPEN

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 16, 18, 19 en 20 van deze Overeenkomst zijn lonen, salarissen en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een dienstbetrekking slechts in die Staat belastbaar, tenzij de dienstbetrekking in de andere overeenkomstsluitende Staat wordt uitgeoefend. Indien de dienstbetrekking aldaar wordt uitgeoefend, mogen de ter zake daarvan verkregen beloningen in die andere Staat worden belast.

2. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel zijn beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een in de andere overeenkomstsluitende Staat uitgeoefende dienstbetrekking slechts in de eerstbedoelde Staat belastbaar, indien :

- a) de verkrijger in de andere Staat verblijft gedurende een tijdvak of tijdvakken die tijdens enig tijdsperiode van twaalf maanden dat aanvangt of eindigt tijdens het betrokken belastingjaar een totaal van 183 dagen niet te boven gaan, en
- b) de beloningen worden betaald door of namens een werkgever die geen inwoner van de andere Staat is, en
- c) de beloningen niet ten laste komen van een vaste instelling of een vaste basis, die de werkgever in de andere Staat heeft.

3. Niettegenstaande de voorgaande bepalingen van dit artikel mogen beloningen verkregen ter zake van een dienstbetrekking uitgeoefend aan boord van een schip of luchtvaartuig of spoor- of wegvoertuig dat in internationaal verkeer wordt geëxploiteerd, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waarvan de onderneming die het schip, het luchtvaartuig, het spoor- of wegvoertuig exploiteert, inwoner is.

Artikel 16

TANTIEMES

1. Tantièmes, presentiegelden en andere soortgelijke beloningen verkregen door een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in zijn hoedanigheid van lid van de raad van bestuur of van toezicht of van een gelijkaardig orgaan van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen in die andere Staat worden belast.

2. Beloningen die een persoon, op wie paragraaf 1 van dit artikel van toepassing is, van de vennootschap verkrijgt ter zake van de uitoefening van dagelijkse werkzaamheden van leidinggevende of van technische aard, en beloningen die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt ter zake van zijn persoonlijke werkzaamheid als venoot in een vennootschap, niet zijnde een vennootschap op aandelen, die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat, mogen overeenkomstig de bepalingen van artikel 15 van deze Overeenkomst worden belast, alsof het ging om beloningen die een werknemer ter zake van een dienstbetrekking verkrijgt en alsof de werkgever de vennootschap was.

Artikel 17

ARTIESTEN EN SPORTBEOEFENAARS

1. Niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 14 en 15 van deze Overeenkomst mogen inkomsten die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat verkrijgt uit zijn persoonlijke werkzaamheden die hij in de andere overeenkomstsluitende Staat verricht in de hoedanigheid van artiest, zoals toneelspeler, film-, radio- of televisieartiest, of musicus, of in de hoedanigheid van sportbeoefenaar, in die andere Staat worden belast.

2. Indien inkomsten uit werkzaamheden die een artiest of een sportbeoefenaar persoonlijk en als zodanig verricht niet worden toegekend aan de artiest of aan de sportbeoefenaar zelf maar aan een andere persoon, mogen die inkomsten, niettegenstaande de bepalingen van de artikelen 7, 14 en 15 van deze Overeenkomst, worden belast in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of de sportbeoefenaar worden verricht.

3. Niettegenstaande de bepalingen van de paragrafen 1 en 2 van dit artikel zijn de in dit artikel bedoelde inkomsten vrijgesteld van belasting in de overeenkomstsluitende Staat waar de werkzaamheden van de artiest of sportbeoefenaar worden verricht, indien deze werkzaamheden voor een wezenlijk deel worden gefinancierd uit de openbare middelen van de beide Staten of worden verricht in het kader van een akkoord tot culturele samenwerking tussen de overeenkomstsluitende Staten.

Artikel 18

PENSIOENEN

1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikel 19, paragraaf 2 van deze Overeenkomst, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen betaald aan een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat ter zake van een vroegere dienstbetrekking, alsmede de lijfrenten betaald aan zulke inwoner, slechts in die Staat belastbaar.
2. De uitdrukking "lijfrente" betekent een vaste som, periodiek betaalbaar op vaste tijdstippen aan een natuurlijke persoon, hetzij gedurende het leven, hetzij gedurende een vastgesteld of voor vaststelling vatbaar tijdvak, ingevolge een verbintenis tot het doen van betalingen welke tegenover een voldoende en volledige tegenprestatie in geld of geldwaarde staat.
3. Niettegenstaande de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel, zijn pensioenen en andere soortgelijke beloningen en uitkeringen die worden betaald ter uitvoering van een Pensioenplan van de Staat of van de sociale wetgeving van een overeenkomstsluitende Staat, de staatkundige onderdelen of plaatselijke gemeenschappen daarvan, slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 19

OVERHEIDSFUNCTIES

1. a) Beloningen, niet zijnde pensioenen, betaald door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan aan een natuurlijke persoon, ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Niettegenstaande de bepalingen van subparagraaf a) van deze paragraaf, zijn die beloningen slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de diensten in die Staat worden bewezen en de natuurlijke persoon inwoner van die Staat is, die:

- (i) onderdaan is van die Staat; of
- (ii) niet uitsluitend met het oog op het bewijzen van de diensten inwoner van die Staat is geworden.

2.a) Pensioenen door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan, hetzij rechtstreeks, hetzij uit door hen in het leven geroepen fondsen, betaald aan een natuurlijke persoon ter zake van diensten bewezen aan die Staat of aan dat onderdeel of die gemeenschap, zijn slechts in die Staat belastbaar.

b) Niettegenstaande de bepalingen van subparagraaf a) van deze paragraaf, zijn die pensioenen slechts in de andere overeenkomstsluitende Staat belastbaar indien de natuurlijke persoon inwoner en onderdaan is van die Staat.

3. De bepalingen van de artikelen 15, 16 en 18 van deze Overeenkomst zijn van toepassing op beloningen en pensioenen betaald ter zake van diensten bewezen in het kader van een rijverheids- of handelsbedrijf uitgeoefend door een overeenkomstsluitende Staat of een staatkundig onderdeel of plaatselijke gemeenschap daarvan.

Artikel 20

STUDENTEN

1. Bedragen die een student of een voor een beroep of bedrijf in opleiding zijnde persoon die inwoner is, of onmiddellijk vóór zijn bezoek aan een overeenkomstsluitende Staat inwoner was, van de andere overeenkomstsluitende Staat en die uitsluitend voor zijn studie of opleiding in de eerstbedoelde Staat verblijft, ontvangt ten behoeve van zijn onderhoud, studie of opleiding, zijn in de eerstgenoemde Staat niet belastbaar, op voorwaarde dat die bedragen afkomstig zijn uit bronnen buiten die Staat.

2. Inkomsten die een student of een in opleiding zijnde persoon, bedoeld in paragraaf 1 van dit artikel, ontvangt voor de werkzaamheden die hij in de overeenkomstsluitende Staat waarin hij uitsluitend verblijft voor zijn studie of opleiding, uitoefent binnen het gewone kader van zijn studie of opleiding, zijn in die Staat niet belastbaar gedurende de periode die nodig is om zijn studie of opleiding te voltooien. De bovenvermelde periode mag in geen geval meer bedragen dan 3 jaar vanaf de datum van aankomst van die persoon in die andere Staat.

Artikel 21

ANDERE INKOMSTEN

1. Ongeacht de afkomst ervan zijn bestanddelen van het inkomen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat die niet in de voorgaande artikelen van deze Overeenkomst worden behandeld en die in die Staat zijn belast, slechts in die Staat belastbaar.

2. De bepaling van paragraaf 1 van dit artikel is niet van toepassing op inkomsten, niet zijnde inkomsten uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6, paragraaf 2 van deze Overeenkomst, indien de verkrijger van die inkomsten, die inwoner is van een overeenkomstsluitende Staat, in de andere overeenkomstsluitende Staat een nijverheids- of handelsbedrijf met behulp van een aldaar gevestigde vaste inrichting of een zelfstandig beroep door middel van een aldaar gevestigde vaste basis uitoefent en het recht of het goed dat de inkomsten oplevert met die vaste inrichting of die vaste basis wezenlijk is verbonden. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 7 of van artikel 14 van deze Overeenkomst, naar het geval, van toepassing.

Artikel 22

VERMOGEN

1. Vermogen bestaande uit onroerende goederen als omschreven in artikel 6 van deze Overeenkomst, die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat bezit en die in de andere overeenkomstsluitende Staat zijn gelegen, mag in die andere Staat worden belast.

2. Vermogen bestaande uit roerende goederen die deel uitmaken van het bedrijfsvermogen van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft of uit roerende goederen die behoren tot een vaste basis die een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat tot zijn beschikking heeft voor de uitoefening van een zelfstandig beroep, mag in die andere Staat worden belast.

3. Vermogen bestaande uit schepen of luchtvaartuigen die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in internationaal verkeer worden geëxploiteerd, alsmede uit roerende goederen die bij de exploitatie van die schepen of luchtvaartuigen worden gebruikt, is slechts in die overeenkomstsluitende Staat belastbaar.

4. Alle andere bestanddelen van het vermogen van een inwoner van een overeenkomstsluitende Staat zijn slechts in die Staat belastbaar.

Artikel 23

VERMIJDEN VAN DUBBELE BELASTING

1. In Oekraïne wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

- a) Onder voorbehoud van de bepalingen van de wetgeving van Oekraïne betreffende de eliminatie van belasting die in een grondgebied buiten Oekraïne betaald is (welke bepalingen het algemene beginsel van het hiermavolgende niet mogen aantasten), wordt Belgische belasting die krachtens de Belgische wetgeving en overeenkomstig deze Overeenkomst, hetzij rechtstreeks, hetzij door inhouding is betaald ter zake van winst of inkomsten uit bronnen in België of ter zake van belastbaar vermogen gelegen in België, verrekend met de Oekraïense belasting berekend ter zake van die winst, die inkomsten of dat vermogen. Het aldus verrekende bedrag mag niet meer bedragen dan de Belgische belasting berekend ter zake van winst, inkomsten of vermogen dat overeenkomstig de Oekraïense wetgeving belastbaar is.
- b) In geen van beide gevallen mogen die verminderingen dat deel van de inkomstenbelasting of de vermogensbelasting overschrijden dat, berekend voor het verlenen van de vermindering, overeenstemt met het inkomen of het vermogen, naar het geval, dat in Oekraïne mag worden belast.
- c) Indien ingevolge enige bepaling van de Overeenkomst het inkomen dat een inwoner van Oekraïne verkrijgt of het vermogen dat hij bezit, in Oekraïne is vrijgesteld van belasting, mag Oekraïne niettemin, om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen, rekening houden met het vrijgestelde inkomen of vermogen.
- d) Voor de toepassing van deze paragraaf worden winst, inkomsten en vermogenswinst die toebehoren aan een inwoner van Oekraïne en die overeenkomstig deze Overeenkomst in België mogen worden belast, geacht afkomstig te zijn uit bronnen in België.

2. In België wordt dubbele belasting op de volgende wijze vermeden:

- a) Indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt of bestanddelen van een vermogen bezit die ingevolge de bepalingen van deze Overeenkomst, niet zijnde de bepalingen van artikel 10, paragraaf 2, van artikel 11, paragrafen 2 en 7, en van artikel 12, paragrafen 2 en 6, in Oekraïne zijn belast, stelt België deze inkomsten of deze bestanddelen van vermogen vrij van belasting, maar om het bedrag van de belasting op het overige inkomen of vermogen van die inwoner te berekenen mag België het belastingtarief toepassen dat van toepassing zou zijn indien die inkomsten of die bestanddelen van het vermogen niet waren vrijgesteld.
- b) Onder voorbehoud van de bepalingen van de Belgische wetgeving betreffende de verrekening van in het buitenland betaalde belastingen met de Belgische belasting wordt, indien een inwoner van België inkomsten verkrijgt die deel uitmaken van zijn samenge telde inkomen dat aan de Belgische belasting is onderworpen en bestaan uit dividenden die belastbaar zijn ingevolge artikel 10, paragraaf 2, en niet van Belgische belasting zijn vrijgesteld ingevolge subparagraaf c) hierna, uit interest die belastbaar is ingevolge artikel 11, paragrafen 2 of 7, of uit royalty's die belastbaar zijn ingevolge artikel 12, paragrafen 2 of 6, de op die inkomsten geheven Oekraïense belasting in mindering gebracht van de Belgische belasting op die inkomsten.
- c) Dividenden in de zin van artikel 10, paragraaf 3, die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Oekraïne en die in Oekraïne onderworpen zijn aan het stelsel voorzien in artikel 10, paragraaf 2, worden in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting op de voorwaarden en binnen de grenzen die in de Belgische wetgeving zijn bepaald.
- d) Indien verliezen die een onderneming gedreven door een inwoner van België in een in Oekraïne gelegen vaste inrichting heeft geleden, voor de belastingheffing van die onderneming in België volgens de Belgische wetgeving werkelijk in mindering van de winsten van die onderneming zijn gebracht, is de vrijstelling ingevolge subparagraaf a) in België niet van toepassing op de winst van andere belastbare tijdsperken die aan die inrichting kan worden toegerekend, in zoverre als deze winst ook in Oekraïne door de verrekening van die verliezen van belasting is vrijgesteld.

Artikel 24

NON-DISCRIMINATIE

1. Onderdanen van een overeenkomstsluitende Staat worden in de andere overeenkomstsluitende Staat niet onderworpen aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van die andere Staat onder gelijke omstandigheden, inzonderheid met betrekking tot de woonplaats, zijn of kunnen worden onderworpen. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 1 van deze Overeenkomst is deze bepaling ook van toepassing op personen die geen inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomstsluitende Staten.

2. Staatlozen die inwoner zijn van een overeenkomstsluitende Staat, worden noch in de ene noch in de andere overeenkomstsluitende Staat onderworpen aan enige belasting- heffing of daarmede verband houdende verplichting, die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan onderdanen van de desbetreffende Staat onder gelijke omstandigheden zijn of kunnen worden onderworpen.

3. De belastingheffing van een vaste inrichting die een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat in de andere overeenkomstsluitende Staat heeft, is in die andere Staat niet ongunstiger dan de belastingheffing van ondernemingen van die andere Staat die dezelfde werkzaamheden uitoefenen.

4. Behalve indien de bepalingen van artikel 9, para- graaf 1, artikel 11, paragraaf 7, of artikel 12, paragrafen 6 en 7, van toepassing zijn, worden interest -niet zijnde interest die als dividend wordt beschouwd overeenkomstig artikel 10, paragraaf 3 van deze Overeenkomst-, royalty's en andere uitgaven die door een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat aan een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden betaald, bij het bepalen van de belastbare winst van die onderneming op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof zij aan een inwoner van de eerst

bedoelde Staat zouden zijn betaald. Schulden van een onderneming van een overeenkomstsluitende Staat tegenover een inwoner van de andere overeenkomstsluitende Staat worden, bij het bepalen van het belastbare vermogen van die onderneming, eveneens op dezelfde voorwaarden in mindering gebracht, alsof die schulden tegenover een inwoner van de eerstbedoelde Staat zouden zijn aangegaan.

5. Ondernemingen van een overeenkomstsluitende Staat, waarvan het kapitaal geheel of ten dele, onmiddellijk of middellijk, in het bezit is van, of wordt beheerst door, één of meer inwoners van de andere overeenkomstsluitende Staat, worden in de eerstbedoelde Staat niet aan enige belastingheffing of daarmede verband houdende verplichting onderworpen die anders of zwaarder is dan de belastingheffing en daarmede verband houdende verplichtingen waaraan andere, soortgelijke ondernemingen van de eerstbedoelde Staat zijn of kunnen worden onderworpen.

6. Geen enkele bepaling van dit artikel mag aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat verplicht aan natuurlijke personen die geen inwoner zijn van die Staat, bij de belastingheffing de persoonlijke aftrekken, tegemoetkomingen en verminderingen te verlenen die worden verleend aan de natuurlijke personen die inwoner zijn van die Staat uit hoofde van hun gezinstoestand of gezinslasten.

7. Geen enkele bepaling van dit artikel mag aldus worden uitgelegd dat zij een overeenkomstsluitende Staat belet de winst die kan worden toegerekend aan een in die overeenkomstsluitende Staat gelegen vaste inrichting van een vennootschap die inwoner is van de andere overeenkomstsluitende Staat aan de belasting te onderwerpen tegen het tarief dat door de wetgeving van de eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat is bepaald, op voorwaarde dat het genoemde tarief niet hoger is dan het maximumtarief dat van toepassing is op de winsten van vennootschappen die inwoners zijn van de eerstgenoemde overeenkomstsluitende Staat.

8. Niettegenstaande de bepalingen van artikel 2 van deze Overeenkomst zijn de bepalingen van dit artikel van toepassing op belastingen van elke soort en benaming.

Artikel 25

REGELING VOOR ONDERLING OVERLEG

1. Indien een persoon van oordeel is dat de maatregelen van een overeenkomstsluitende Staat of van beide overeenkomst- sluitende Staten voor hem leiden of zullen leiden tot een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de bepalingen van deze Overeenkomst, kan hij, onvermindert de rechtsmiddelen waarin het interne recht van die Staten voorziet, zijn geval voorleggen aan de bevoegde autoriteit van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij inwoner is, of indien zijn geval onder artikel 24, paragraaf 1, ressorteert, aan die van de overeenkomstsluitende Staat waarvan hij onderdaan is. Het geval moet worden voorgelegd binnen drie jaar nadat de maatregel die een belastingheffing ten gevolge heeft die niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Overeenkomst, voor het eerst te zijner kennis is gebracht.

2. De bevoegde autoriteit tracht, indien het bezwaar haar gegrond voorkomt en indien zij niet zelf in staat is tot een bevredigende oplossing ervan te komen, de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming met de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat te regelen, ten einde een belastingheffing die niet in overeenstemming is met de Overeenkomst te vermijden. De overeengekomen regeling wordt uitgevoerd ongeacht de termijnen waarin het interne recht van de overeenkomstsluitende Staten voorziet.

3. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten trachten moeilijkheden of twijfelpunten die mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van de Overeenkomst in onderlinge overeenstemming op te lossen.

4. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten plegen overleg omrent de praktische maatregelen die voor de uitvoering van de bepalingen van de Overeenkomst nodig zijn en met name omrent de bewijsstukken die de inwoners van elke overeenkomstsluitende Staat moeten overleggen om in de andere Staat de bij de Overeenkomst bepaalde belastingvrijstellingen of -verminderingen te verkrijgen.

5. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen ten einde tot een overeenkomst te komen in de zin van de vorige paragrafen.

Artikel 26

UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

1. De bevoegde autoriteiten van de overeenkomstsluitende Staten wisselen de inlichtingen uit die nodig zijn om uitvoering te geven aan de bepalingen van deze Overeenkomst of aan die van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende Staten met betrekking tot de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met de Overeenkomst, in het bijzonder om belastingontduiking te vermijden en om de uitvoering van wettelijke bepalingen tegen belastingontwijking te vergemakkelijken. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door artikel 1. De door een overeenkomstsluitende Staat verkregen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als de inlichtingen die onder de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de belastingen waarop de Overeenkomst van toepassing is. Deze personen of autoriteiten gebruiken deze inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen van deze inlichtingen melding maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

De bevoegde autoriteiten trachten, door overleg, de geschikte voorwaarden, methodes en technieken te ontwikkelen met betrekking tot de gevallen die het voorwerp kunnen zijn van een dergelijke uitwisseling van inlichtingen, daaronder begrepen, indien nodig, de uitwisseling van inlichtingen betreffende het ontgaan van belastingen.

2. In geen geval mogen de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel aldus worden uitgelegd dat zij de bevoegde autoriteit van de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat de verplichting opleggen:

- a) administratieve maatregelen te nemen die afwijken van de wetgeving en de administratieve praktijk die gelden in de ene of de andere overeenkomstsluitende Staat;
- b) bijzonderheden te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van de administratieve werkzaamheden van de ene of de andere overeenkomstsluitend: Staat;
- c) inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, rijverkeers- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde.

Artikel 27

LEDEN VAN DIPLOMATIEKE OF PERMANENTE VERTEGENWOORDIGINGEN EN VAN CONSULAIRE POSTEN

De bepalingen van deze Overeenkomst tasten in geen enkel opzicht de fiscale voorrechten aan die krachtens de algemene regelen van het volkenrecht of de bepalingen van bijzondere overeenkomsten zijn toegestaan aan leden van diplomatieke of permanente vertegenwoordigingen of consulaire posten.

Artikel 28

INWERKINGTREDING

1. Elk van de overeenkomstsluitende Staten zal de andere langs diplomatische weg in kennis stellen van de voltooiing van de procedures die door zijn interne wetgeving voor de inwerkingtreding van deze Overeenkomst is vereist. Deze Overeenkomst zal in werking treden op de datum waarop de tweede kennisgeving is ontvangen, en zal vervolgens van toepassing zijn :

a) in Oekraïne:

- (i) op de bij de bron verschuldigde belastingen op de bedragen die zijn betaald op of na de zestiende dag die volgt op de dag waarop de Overeenkomst in werking treedt;
- (ii) op de andere belastingen naar inkomsten of naar winst voor elk belastbaar tijdperk dat begint op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
- (iii) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;

b) in België:

- (i) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt;
- (ii) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking treedt;
- (iii) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de Overeenkomst in werking treedt.

2. De bepalingen van de op 17 december 1987 te Brussel ondertekende Overeenkomst tussen de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken tot het vermijden van dubbele belasting van het inkomen en van het vermogen, zullen ophouden toepassing te vinden op alle Oekraïense of Belgische belastingen waarvoor deze Overeenkomst overeenkomstig de bepalingen van paragraaf 1 van dit artikel uitwerking heeft.

Artikel 29

BEEINDIGING

Deze Overeenkomst blijft van kracht totdat zij door een van de overeenkomstsluitende Staten is opgezegd. Elk van de overeenkomstsluitende Staten kan de Overeenkomst langs diplomatische weg opzeggen door ten minste zes maanden vóór het einde van elk kalenderjaar na het verstrijken van een tijdperk van vijf jaar vanaf de datum van inwerkingtreding van de Overeenkomst, van de beëindiging kennis te geven.

In dat geval houdt de Overeenkomst op van toepassing te zijn :

a) in Oekraïne :

- (i) op de bij de bron verschuldigde belastingen op de bedragen die zijn betaald op of na de zestigste dag die volgt op de dag waarop de kennisgeving is gedaan;
- (ii) op de andere belastingen naar inkomsten of naar winst voor elk belastbaar tijdperk dat begint op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving is gedaan;
- (iii) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving is gedaan;

b) in België :

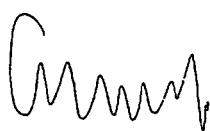
- (i) op de bij de bron verschuldigde belastingen op inkomsten die zijn toegekend of betaalbaar gesteld op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;
- (ii) op de andere belastingen geheven naar inkomsten van belastbare tijdperken die beginnen op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan;

(iii) op belastingen naar het vermogen geheven van bestanddelen van het vermogen die bestaan op of na 1 januari van het kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op dat waarin de kennisgeving van de beëindiging is gedaan.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevormd, deze Overeenkomst hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Kiev , op 20 Mei 1996 , in de Nederlandse, de Franse, de Engelse en de Oekraïnse taal, alle teksten zijnde gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR DE REGERING VAN
HET KONINKRIJK BELGIE :

ERICK DERYCKE
MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

GUENNADY OUDOUENKO
MINISTER
VAN BUITENLANDSE ZAKEN

PROTOCOL

Bij de ondertekening van de Overeenkomst tussen Oekraïne en België tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belasting inzake belastingen naar het inkomen en naar het vermogen zijn de ondergetekenden overeengekomen dat de volgende bepalingen een integrerend deel van de Overeenkomst vormen.

1. Met betrekking tot artikel 23, paragraaf 2, c)

Niettegenstaande de voorwaarde van "het onderworpen zijn aan belasting" waarin de Belgische wetgeving voorziet, worden dividenden die een vennootschap die inwoner is van België verkrijgt van een vennootschap die inwoner is van Oekraïne en die zijn betaald uit winst die in Oekraïne tijdelijk is vrijgesteld van de belasting op de winst van ondernemingen overeenkomstig het Decreet van het Kabinet van Ministers van Oekraïne "inzake het stelsel voor buitenlandse investeringen", in België vrijgesteld van de vennootschapsbelasting gedurende maximaal twee opeenvolgende belastbare tijdperken, waarvan het eerste begint gedurende het eerste kalenderjaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin de Overeenkomst in werking treedt.

De vorige paragraaf is niet van toepassing indien het belangrijkste doel of een van de belangrijkste doelstellingen van een persoon die betrokken is bij het creëren of overdragen van het recht uit hoofde waarvan de dividenden betaald zijn, erin bestond voordeel te halen uit de bepalingen van dit artikel of inkomenbelasting te vermijden door middel van het creëren of overdragen van dit recht.

2. Invorderingsbijstand

Indien Oekraïne na het ondertekenen van deze Overeenkomst, met een derde Staat een Verdrag sluit waarin invorderingsbijstand is voorzien, zijn de volgende bepalingen van toepassing ~~vanaf~~ de datum waarop het Verdrag tussen Oekraïne en die derde Staat van toepassing is:

- a) De overeenkomstsluitende Staten nemen op zich elkander hulp en bijstand te verlenen voor de betekening en de invordering van de in artikel 2 bedoelde belastingen, alsmede van de verhogingen, opcentiemen, interest, kosten en boeten van niet strafrechtelijke aard.
- b) Op verzoekschrift van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat zorgt de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat, overeenkomstig de wetten en de regels welke voor de betekening en de invordering van zijn eigen belastingen van toepassing zijn, voor de betekening en de invordering van de in subparagraaf a) bedoelde belastingvorderingen die in de eerstbedoelde Staat eisbaar zijn. Zodanige vorderingen genieten geen enkel voorrecht in de aangezochte Staat en deze Staat is niet gehouden uitvoeringsmiddelen aan te wenden die niet toegestaan zijn door de wetten of de regels van de aanzoekende Staat.
- c) De in subparagraaf b) bedoelde verzoekschriften worden gestaafd met een officieel afschrift van de uitvoerbare titels in de aanzoekende Staat, eventueel vergezeld van een officieel afschrift van de administratieve of rechterlijke beslissingen die kracht van gewijsdē hebben verworven.
- d) Met betrekking tot belastingvorderingen waartegen beroep openstaat, mag de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat, om zijn rechten te vrijwaren, de bevoegde autoriteit van de andere overeenkomstsluitende Staat verzoeken de conservatoire maatregelen te nemen waarin diens wetgeving voorziet; de bepalingen van de subparagrafen a) tot c) zijn van toepassing door ze, indien nodig, aan die maatregelen aan te passen.

- e) Artikel 26, paragraaf 1 is mede van toepassing op elke inlichting die ingevolge dit artikel ter kennis van de bevoegde autoriteit van een overeenkomstsluitende Staat wordt gebracht.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevoldmachtigd, dit Protocol hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Kiev , op 20 Mei 1996 , in de Nederlandse, de Franse, de Engelse en de Oekraïnse taal, alle teksten zijnde gelijkelijk authentiek. In geval van verschil tussen de teksten is de Engelse tekst beslissend.

VOOR DE REGERING VAN
HET KONINKRIJK BELGIE :

VOOR DE REGERING VAN
OEKRAINE :

[FRENCH TEXT — TEXTE FRANÇAIS]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DU ROYAUME DE BELGIQUE ET LE GOUVERNEMENT DE L'UKRAINE TENDANT À ÉVITER LES DOUBLES IMPOSITIONS ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU ET SUR LA FORTUNE

Le Gouvernement du Royaume de Belgique
et

Le Gouvernement de L'Ukraine,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune et confirmant leur intention de développer et d'approfondir leurs relations économiques réciproques,

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1er. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou des deux Etats contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu et sur la fortune perçus pour le compte d'un Etat contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu et sur la fortune les impôts perçus sur le revenu total, sur la valeur totale de la fortune, ou sur des éléments du revenu ou de la fortune, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) en ce qui concerne l'Ukraine :

(i) l'impôt sur le bénéfice des entreprises; et
(ii) l'impôt sur le revenu des citoyens;
(ci-après dénommés « l'impôt ukrainien »);

b) en ce qui concerne la Belgique :

(i) l'impôt des personnes physiques;
(ii) l'impôt des sociétés;
(iii) l'impôt des personnes morales;
(iv) l'impôt des non-résidents;

(v) la cotisation spéciale sur revenus mobiliers;

(vi) la contribution complémentaire de crise;

y compris les précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que les taxes additionnelles à l'impôt des personnes physiques,

(ci-après dénommés « l'impôt belge »).

4. La Convention s'applique aussi aux impôts de nature identique ou analogue qui seraient établis après la date de signature de la Convention et qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiquent les modifications importantes apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) le terme « Ukraine », employé dans un sens géographique, désigne le territoire de l'Ukraine, son Plateau Continental et sa zone économique (maritime) exclusive, y compris toute zone située au-delà de la mer territoriale de l'Ukraine qui, conformément au droit international, a été ou serait ultérieurement désignée comme une zone à l'intérieur de laquelle peuvent être exercés les droits de l'Ukraine afférents aux fonds marins et à leur sous-sol ainsi qu'à leurs ressources naturelles;

b) le terme « Belgique », employé dans un sens géographique, désigne le territoire du Royaume de Belgique, y compris la mer territoriale ainsi que les zones maritimes et les espaces aériens sur lesquels, en conformité avec le droit international, le Royaume de Belgique exerce des droits souverains ou sa juridiction;

c) le terme « national » désigne :

(i) toute personne physique possédant la citoyenneté de l'Ukraine ou la nationalité belge;

(ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant;

d) les expressions « un Etat contractant » et « l'autre Etat contractant » désignent, suivant le contexte, l'Ukraine ou la Belgique;

e) le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres gouvernements de personnes;

f) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition;

g) les expressions « entreprise d'un Etat contractant » et « entreprise de l'autre Etat contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

h) l'expression « trafic international » désigne tout transport effectué par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre Etat contractant;

i) l'expression « autorité compétente » désigne, en ce qui concerne l'Ukraine, le ministère des Finances de l'Ukraine ou son représentant autorisé et, en ce qui concerne la Belgique, le ministre des Finances de Belgique ou son représentant autorisé.

2. Pour l'application de la Convention par un État contractant, toute expression qui n'y est pas définie a le sens que lui attribue le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4. Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu d'enregistrement ou de tout autre critère de nature analogue. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État ou pour la fortune qui y est située.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne physique est un résident des deux Etats contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) cette personne est considérée comme un résident de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux Etats contractants avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant, où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux Etats contractants ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident de l'État contractant dont elle est un national;

d) si cette personne est un national des deux Etats contractants ou si elle n'est un national d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1 du présent article, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux Etats contractants, elle est considérée comme un résident de l'État contractant où son siège de direction effective est situé.

Article 5. Etablissement stable

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a) un siège de direction;

b) une succursale;

c) un bureau;

d) une usine;

e) un atelier;

f) une installation ou une structure destinée à l'exploration de ressources naturelles, à moins que cette exploration ne constitue une activité visée au paragraphe 4, e), du présent article;

g) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles;

h) un magasin ou des locaux utilisés comme point de vente.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse douze mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'exercer, pour l'entreprise, toute autre activité de caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins de l'exercice cumulé d'activités mentionnées aux alinéas a) à e), à condition que l'activité d'ensemble de l'installation fixe d'affaires résultant de ce cumul garde un caractère préparatoire ou auxiliaire.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, lorsqu'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 du présent article agit pour le compte d'une entreprise et dispose dans un État contractant de pouvoirs qu'elle y exerce habituellement lui permettant de conclure des contrats au nom de l'entreprise ou conserve un stock de marchandises appartenant à l'entreprise sur lequel des marchandises sont régulièrement prélevées en vue d'être vendues au nom de l'entreprise, cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 du présent article et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires, ne permettraient pas de considérer cette installation comme un établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas considérée comme ayant un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un

commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles. Les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 du présent article s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre Etat mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3 du présent article, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable, soit ailleurs. Toutefois, aucune déduction n'est admise

pour les sommes qui seraient, le cas échéant, versées (à d'autres titres que le remboursement de frais encourus) par l'établissement stable à l'entreprise ou à l'un quelconque de ses bureaux, comme redevances, honoraires ou autres paiements similaires, pour l'usage de brevets ou d'autres droits, ou comme commission, pour des services précis rendus ou pour une activité de direction ou, sauf dans le cas d'une entreprise bancaire, comme intérêts sur des sommes prêtées à l'établissement stable par l'entreprise.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer, conformément à sa législation, les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 du présent article n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Article 8. Transport international

1. Les bénéfices qu'un résident d'un État contractant tire de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Au sens du présent article, les bénéfices provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs comprennent :

a) les bénéfices provenant de la location coque nue de navires ou d'aéronefs; et

b) les bénéfices provenant de l'usage, de l'entretien ou de la location de conteneurs (y compris les remorques et l'équipement y relatif destinés au transport de conteneurs) utilisés pour le transport de marchandises;

à condition que cette location, ou cet usage, entretien ou location, selon le cas, soit accessoire par rapport à l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs.

3. Lorsqu'un résident d'un État contractant tire des bénéfices au sens du paragraphe 1 du présent article de la participation à un pool, une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation, les bénéfices imputables à ce résident ne sont imposables que dans l'État contractant dont il est un résident.

Article 9. Entreprises associées

1. Lorsque

a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant;

ou que

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant; et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus par un État contractant dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État et impose en conséquence des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État, et que les bénéfices ainsi inclus sont des bénéfices qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à l'ajustement qu'il estime approprié. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des Etats contractants se consultent.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 5 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est une société qui détient directement au moins 20 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes;

b) 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas. Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus même attribués sous la forme d'intérêts ou en raison d'autres droits sociaux soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant les cas, sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable ou à une base fixe situés dans cet État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État si ce résident en est le bénéficiaire effectif.

2. Toutefois, ces intérêts sont aussi imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 2 pour cent du montant brut des intérêts qui sont payés :

(i) en relation avec la vente à crédit d'équipement industriel, commercial ou scientifique ou avec la vente ou la fourniture à crédit de marchandises ou de services par une entreprise à une autre entreprise;

(ii) en raison de prêts de n'importe quelle nature non représentés par des titres au porteur et consentis par une banque ou toute autre institution financière;

b) 10 pour cent du montant brut des intérêts dans tous les autres cas.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, les intérêts provenant d'un État contractant sont exemptés d'impôt dans cet État lorsqu'il s'agit :

a) d'intérêts dont le bénéficiaire effectif est l'autre État contractant lui-même, l'une de ses subdivisions politiques ou tout organisme détenu ou contrôlé par cet État contractant ou cette subdivision;

b) d'intérêts dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant et qui lui sont payés en raison d'un prêt ou de tout autre créance ou crédit consenti, garanti ou assuré par des organismes publics détenus ou contrôlés par cet autre État contractant dont l'objet est de promouvoir les exportations et qui sont désignés et agréés par échange de lettres entre les autorités compétentes des Etats contractants.

4. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Cependant, ce terme ne comprend pas, au sens du présent article, les intérêts traités comme des dividendes en vertu de l'article 10, paragraphe 3.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au

moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant les cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supporte la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable, ou la base fixe, est situé.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État, si ce résident en est le bénéficiaire effectif.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances au sens du paragraphe 4, a), du présent article.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2 du présent article, les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans l'autre État contractant si ce résident en est le bénéficiaire effectif et si les redevances constituent des rémunérations au sens du paragraphe 4, b), du présent article.

4. Le terme « redevances », employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées :

a) pour l'usage, ou la concession de l'usage, d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire ou artistique, y compris les films cinématographiques et les films ou bandes enregistrées pour la radio ou la télévision; et

b) pour l'usage, ou la concession de l'usage, d'un droit d'auteur sur une œuvre scientifique, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

5. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale

par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant les cas, sont applicables.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède, pour quelque raison que ce soit, celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

7. Les dispositions des paragraphes 2 et 3 du présent article ne s'appliquent pas lorsque le but principal ou l'un des buts principaux de toute personne concernée par la création ou la cession des droits en raison desquels les redevances sont payées était de tirer avantage des dispositions du présent article par le biais de cette création ou de cette cession.

8. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable, ou une base fixe, pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe, est situé.

Article 13. Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6 de la présente Convention et situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation :

a) d'actions d'une société dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans l'autre État contractant, ou

b) d'une participation dans une société de personnes ou un trust dont les actifs consistent principalement en biens immobiliers situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre État.

4. Les gains provenant de l'aliénation de navires ou aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet État contractant.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2, 3 et 4 du présent article ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident à condition que ces gains soient soumis à l'impôt dans cet État contractant.

Article 14. Professions indépendantes

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre État contractant d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle base fixe, les revenus sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cette base fixe.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 18, 19 et 20 de la présente Convention, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire, d'un bateau, d'un aéronef ou d'un véhicule routier ou ferroviaire exploité en trafic international sont imposables dans l'État contractant dont l'entreprise exploitant le navire, le bateau, l'aéronef ou le véhicule routier ou ferroviaire est un résident.

Article 16. Tantièmes

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un organe analogue d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Les rémunérations qu'une personne visée au paragraphe 1 du présent article reçoit de la société en raison de l'exercice d'une activité journalière de direction ou de caractère technique ainsi que les rémunérations qu'un résident d'un État contractant tire de son activité personnelle en tant qu'associé dans une société, autre qu'une société par actions, qui est un résident de l'autre État contractant, sont imposables conformément aux dispositions de l'article 15 de la présente Convention, comme s'il s'agissait de rémunérations qu'un employé tire d'un emploi salarié et comme si l'employeur était la société.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 de la présente Convention, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à une autre personne, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 7, 14 et 15 de la présente Convention, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent article, les revenus visés au présent article sont exemptés d'impôt dans l'État contractant où les activités de l'artiste du spectacle ou du sportif sont exercées, si ces activités sont financées pour une large part au moyen de fonds publics des deux Etats ou sont exercées dans le cadre d'un accord de coopération culturelle entre les Etats contractants.

Article 18. Pensions

1. Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphe 2, de la présente Convention, les pensions et autres rémunérations similaires, payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur, ainsi que les rentes payées à ce résident, ne sont pas imposables que dans cet État.

2. Le terme « rente » désigne une somme prédéterminée, payable périodiquement à échéances fixes à une personne physique, sa vie durant ou pendant un laps de temps déterminé ou déterminable, en exécution d'un engagement d'effectuer les paiements en échange d'une pleine et adéquate contre-valeur en argent ou en son équivalent.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1 du présent article, les pensions et autres rémunérations similaires et les allocations, payées en exécution d'un Plan de Pension d'Etat

ou de la législation sociale d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, ne sont imposables que dans cet État.

Article 19. Fonctions publiques

1. a) Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État.

b) Nonobstant les dispositions du a) du présent paragraphe, ces rémunérations ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État qui :

(i) est un national de cet État, ou

(ii) n'est pas devenu un résident de cet État à seule fin de rendre les services.

2. a) Les pensions payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision ou collectivité, ne sont imposables que dans cet État.

b) Nonobstant les dispositions du a) du présent paragraphe, ces pensions ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident et un national de cet Etat.

3. Les dispositions des articles 15, 16 et 18 de la présente Convention s'appliquent aux rémunérations et pensions payées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité industrielle ou commerciale exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20. Etudiants

1. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans le premier État, à condition qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

2. Les revenus qu'un étudiant ou un stagiaire visé au paragraphe 1 du présent article reçoit au titre des activités qu'il exerce dans le cadre ordinaire de ses études ou de sa formation dans l'État contractant où il séjourne à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation ne sont pas imposables dans cet État pendant la période de temps qui est nécessaire à l'achèvement de ses études ou de sa formation. La période précitée ne peut en aucun cas excéder 3 ans à compter de la date de son arrivée dans cet autre État.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention et qui sont imposés dans cet État ne sont pas imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, de la présente Convention, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 ou de l'article 14 de la présente Convention, suivant les cas, sont applicables.

Article 22. Fortune

1. La fortune constituée par des biens immobiliers visés à l'article 6 de la présente Convention, que possède un résident d'un État contractant et qui sont situés dans l'autre État contractant, est imposable dans cet autre État.

2. La fortune constituée par des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, ou par des biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, est imposable dans cet autre État.

3. La fortune constituée par des navires ou des aéronefs exploités en trafic international par une entreprise d'un État contractant, ainsi que par des biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, n'est imposable que dans cet État contractant.

4. Tous les autres éléments de la fortune d'un résident d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État.

Article 23. Elimination des doubles impositions

1. En ce qui concerne l'Ukraine, la double imposition est évitée de la manière suivante:

a) Sous réserve des dispositions de la législation ukrainienne concernant l'élimination des impôts payés dans un territoire situé en dehors de l'Ukraine (qui n'affectent pas le principe général de la présente disposition), l'impôt belge payé en vertu de la législation belge et conformément aux dispositions de la présente Convention, soit directement soit par voie de déduction, sur les bénéfices ou revenus de sources belges ou sur la fortune imposable située en Belgique, est imputé sur l'impôt ukrainien calculé en raison des mêmes bénéfices, revenus ou fortune. Le montant ainsi imputé ne peut excéder l'impôt belge calculé en raison des bénéfices, des revenus ou de la fortune imposables en vertu de la législation ukrainienne.

b) Dans l'un ou l'autre cas, ces déductions ne peuvent excéder la fraction de l'impôt sur le revenu ou de l'impôt sur la fortune, calculé avant déduction, qui correspond, selon le cas, aux revenus ou à la fortune imposables en Ukraine.

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de l'Ukraine reçoit ou la fortune qu'il possède sont exemptés d'impôt en Ukraine, l'Ukraine peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus ou de la fortune de ce résident, tenir compte des revenus ou de la fortune exemptés.

d) Aux fins du présent paragraphe, les bénéfices, les revenus et les gains en capital d'un résident de l'Ukraine qui sont imposables en Belgique conformément aux dispositions de la présente Convention sont considérés comme provenant de sources belges.

2. En ce qui concerne la Belgique, la double imposition est évitée de la manière suivante :

a) Lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus ou possède des éléments de fortune qui sont imposés en Ukraine conformément aux dispositions de la présente Convention, à l'exception de celles des articles 10, paragraphe 2, 11, paragraphes 2 et 7, et 12, paragraphes 2 et 6, la Belgique exempte de l'impôt ces revenus ou ces éléments de fortune, mais elle peut, pour calculer le montant de ses impôts sur le reste du revenu ou de la fortune de ce résident, appliquer le même taux que si les revenus ou les éléments de fortune en question n'avaient pas été exemptés.

b) Sous réserve des dispositions de la législation belge relatives à l'imputation sur l'impôt belge des impôts payés à l'étranger, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des éléments de revenu qui sont compris dans son revenu global soumis à l'impôt belge et qui consistent en dividendes imposables conformément à l'article 10, paragraphe 2, et non exemptés d'impôt belge en vertu du c) ci-après, en intérêts imposables conformément à l'article 11, paragraphes 2 ou 7, ou en redevances imposables conformément à l'article 12, paragraphes 2 ou 6, l'impôt ukrainien perçu sur ces revenus est imputé sur l'impôt belge afférent auxdits revenus.

c) Les dividendes au sens de l'article 10, paragraphe 3, qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de l'Ukraine, et qui sont soumis en Ukraine au régime prévu à l'article 10, paragraphe 2, sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique, dans les conditions et limites prévues par la législation belge.

d) Lorsque, conformément à la législation belge, des pertes subies par une entreprise exploitée par un résident de la Belgique dans un établissement stable situé en Ukraine ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue au a) ne s'applique pas en Belgique aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, dans la mesure où ces bénéfices ont aussi été exemptés d'impôt en Ukraine en raison de leur compensation avec lesdites pertes.

Article 24. Nondiscrimination

1. Les nationaux d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence. La présente disposition s'applique

aussi, nonobstant les dispositions de l'article 1er de la présente Convention, aux personnes qui ne sont pas des résidents d'un État contractant ou des deux Etats contractants.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'État concerné ui se trouvent dans la même situation.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité.

4. À moins que les dispositions de l'article 9, paragraphe 1, de l'article 11, paragraphe 7 ou de l'article 12, paragraphes 6 et 7, ne soient applicables, les intérêts autres que les intérêts considérés comme des dividendes en vertu de l'article 10, paragraphe 3, de la présente Convention, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État. De même, les dettes d'une entreprise d'un État contractant envers un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination de la fortune imposable de cette entreprise, dans les mêmes conditions que si elles avaient été contractées envers un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder à des personnes physiques qui ne sont pas des résidents de cet État les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt qui sont accordées aux personnes physiques résidentes de cet État en fonction de leur situation ou de leurs charges de famille.

7. Aucune disposition du présent article ne peut être interprétée comme empêchant un État contractant d'imposer au taux prévu par sa législation les bénéfices d'un établissement stable situé dans cet État contractant d'une société qui est un résident de l'autre État contractant, pourvu que le taux précité n'excède pas le taux maximal applicable aux bénéfices des sociétés qui sont des résidents du premier État contractant.

8. Les dispositions du présent article s'appliquent nonobstant les dispositions de l'article 2 de la présente Convention, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux Etats contractants entraînent ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces Etats, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État

contractant dont elle est un résident ou, si son cas relève de l'article 24, paragraphe 1, à celle de l'État contractant dont elle est un national. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la requête lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des Etats contractants.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention.

4. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures pratiques nécessaires à l'exécution des dispositions de la Convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque État contractant pour bénéficier dans l'autre État des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette Convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants peuvent communiquer directement entre elles en vue d'aboutir à un accord au sens des paragraphes précédents.

Article 26. Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou celles de la législation interne des Etats contractants relative aux impôts visés par la Convention dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention, en particulier afin d'éviter la fraude et de faciliter l'exécution des dispositions légales visant à combattre l'évasion fiscale. L'échange de renseignements n'est pas restreint par l'article 1er. Les renseignements reçus par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts visés par la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent faire état de ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Les autorités compétentes s'efforcent, par voie de consultation, de développer les conditions, méthodes et techniques appropriées concernant les cas pouvant faire l'objet d'un tel échange de renseignements, y compris, si nécessaire, l'échange de renseignements concernant des cas de fraude fiscale.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'autorité compétente de l'un ou l'autre des Etats contractants l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à la législation et à la pratique administrative qui prévalent dans l'un ou l'autre des Etats contractants;

- b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de la législation ou dans le cadre de la pratique administrative normale de l'un ou l'autre des Etats contractants;
- c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Membres des missions diplomatiques ou permanentes et des postes consulaires

Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux priviléges fiscaux accordés aux membres des missions diplomatiques ou permanentes ou des postes consulaires en vertu soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Chacun des Etats contractants notifiera à l'autre, par la voie diplomatique, l'accomplissement des procédures requises par sa législation interne pour l'entrée en vigueur de la présente Convention. La présente Convention entrera en vigueur à la date de la réception de la seconde de ces notifications et s'appliquera dès lors :

a) en Ukraine :

(i) aux impôts dus à la source sur les montants payés à partir du soixantième jour qui suit la date d'entrée en vigueur de la Convention;

(ii) aux autres impôts établis sur des revenus ou des bénéfices pour toute période d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

(iii) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

b) en Belgique :

(i) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention;

(ii) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement l'année de l'entrée en vigueur de la Convention;

(iii) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de l'entrée en vigueur de la Convention.

2. Les dispositions de la Convention entre le Gouvernement du Royaume de Belgique et le Gouvernement de l'Union des Républiques socialistes soviétiques pour éviter la double imposition des revenus et de la fortune, signée à Bruxelles, le 17 décembre 1987, cesseront de s'appliquer à tout impôt ukrainien ou belge à l'égard duquel la présente

Convention produit ses effets, conformément aux dispositions du paragraphe 1 du présent article.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention demeurera en vigueur tant qu'elle n'aura pas été dénoncée par un des Etats contractants. Chacun des Etats contractants pourra dénoncer la Convention par la voie diplomatique, au moins six mois avant la fin de toute année civile commençant après l'expiration d'une période de cinq ans à compter de la date de l'entrée en vigueur de la Convention.

En pareil cas, la Convention cessera de s'appliquer :

a) en Ukraine :

(i) aux impôts dus à la source sur les montants payés à partir du soixantième jour qui suit la date de la dénonciation;

(ii) aux autres impôts établis sur des revenus ou des bénéfices pour toute période d'imposition commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

(iii) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

b) en Belgique :

(i) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à partir du 1er janvier de l'année qui suit immédiatement celle de la dénonciation;

(ii) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables commençant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement l'année de la dénonciation;

(iii) aux impôts sur la fortune établis sur des éléments de fortune existant à partir du 1er janvier de l'année civile qui suit immédiatement celle de la dénonciation.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, à ce dûment autorisés, ont signé la présente Convention.

FAIT à Kiev, le 20 mai 1996, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise, anglaise et ukrainienne, tous les textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence entre les textes.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

ERIK DERYCKE
Ministre des Affaires Étrangères

Pour le Gouvernement de l'Ukraine :

GUENNADY OUDOVENKO
Ministre des Affaires Étrangères

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre l'Ukraine et la Belgique tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu et sur la fortune, les soussignés sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. Ad article 23, paragraphe 2, c).

Nonobstant la condition d'assujettissement fiscal prévue par la législation belge, les dividendes qu'une société qui est un résident de la Belgique reçoit d'une société qui est un résident de l'Ukraine et qui sont payés au moyen de bénéfices qui sont temporairement exemptés, en Ukraine, de l'impôt sur le bénéfice des entreprises en vertu du Décret du Cabinet des Ministres de l'Ukraine intitulé "Du régime de l'investissement étranger" ("On foreign investment regime"), sont exemptés de l'impôt des sociétés en Belgique pendant un maximum de deux périodes imposables successives, la première commençant au cours de la première année civile qui suit immédiatement l'année de l'entrée en vigueur de la Convention.

Le paragraphe précédent ne s'applique pas lorsque le but principal, ou l'un des buts principaux, de toute personne concernée par la création ou la cession du droit en raison duquel les dividendes sont payés était de tirer avantage de ces dispositions ou d'échapper à l'impôt sur le revenu par le biais de cette création ou de cette cession.

2. Assistance au recouvrement.

Si, après la signature de la présente Convention, l'Ukraine signe avec un Etat tiers un Accord qui prévoit une assistance au recouvrement, les dispositions suivantes s'appliqueront à partir de la date à laquelle l'Accord entre l'Ukraine et cet Etat tiers sera en vigueur :

a) Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer les impôts visés à l'article 2 ainsi que tous additionnels, accroissements, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal.

b) Sur requête de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant assure, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables à la notification et au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, la notification et le recouvrement des créances fiscales visées à l'alinéa a), qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis et celuici n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

c) Les requêtes visées à l'alinéa b) sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires, accompagnée, s'il échait, d'une copie officielle des décisions administratives ou judiciaires passées en force de chose jugée.

d) En ce qui concerne les créances fiscales qui sont susceptibles de recours, l'autorité compétente d'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues

par la législation de celuinci; les dispositions des alinéas a) à c) sont applicables, en les adaptant, si nécessaire, à ces mesures.

e) Les dispositions de l'article 26, paragraphe 1, s'appliquent également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la connaissance de l'autorité compétente d'un Etat contractant.

En foi de quoi, les soussignés dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Fait à Kiev, le 20 mai 1996, en double exemplaire, en langues française, néerlandaise, anglaise et ukrainienne, tous les textes faisant également foi. Le texte en langue anglaise prévaudra en cas de divergence entre les textes.

Pour le Gouvernement du Royaume de Belgique :

ERIK DERYCKE

Pour le Gouvernement de l'Ukraine:

GUENNADY OUDOVENKO

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM AND THE GOVERNMENT OF UKRAINE FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND PROPERTY

The Government of the Kingdom of Belgium and the Government of Ukraine,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and property

And confirming their endeavour to the development and deepening of mutual economic relations,

Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on property imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on property all taxes imposed on total income, on total value of property, or on elements of income or of property including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on property appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the case of Ukraine:

- (i) the tax on profit of enterprises; and
 - (ii) the income tax on citizens;
- (hereinafter referred to as "Ukrainian tax");

b) in the case of Belgium:

- (i) the individual income tax;
- (ii) the corporate income tax;
- (iii) the income tax on legal entities;
- (iv) the income tax on non-residents;
- (v) the special levy on movable property income;

(vi) the supplementary crisis contribution,
including the prepayments, the surcharges on these taxes and prepayments, and supplements to the individual income tax;
(hereinafter referred to as "Belgian tax").

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "Ukraine" when used in geographical sense, means the territory of Ukraine, its Continental Shelf and its exclusive (maritime) economic zone, including any area outside the territorial sea of Ukraine which in accordance with international law has been or may hereafter be designated as an area within which the rights of Ukraine with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
 - b) the term "Belgium", used in geographical sense, means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;
 - c) the term "national" means:
 - (i) any individual possessing the citizenship of Ukraine or the Belgian nationality;
 - (ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;
 - d) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Ukraine or Belgium, as the context requires;
 - e) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;
 - f) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - h) the term "international traffic" means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
 - i) the term "competent authority" means, in the case of Ukraine, the Ministry of Finance of Ukraine or its authorised representative, and, in the case of Belgium, the Minister of Finance of Belgium or his authorised representative.
2. As regards the application of the Convention by a Contracting State any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the law of that State concerning the taxes to which, the Convention applies.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of registration or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or property situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has no permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;

d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop;

f) an installation or structure for the exploration of natural resources unless that exploration is an activity referred to in paragraph 4, sub-paragraph e) of this Article;

g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources;

h) a store or any premises used as a sales outlet

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than twelve months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, where a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 of this Article applies is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, or maintains a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise, from which regular sales of such goods and merchandise is carried on in the name of the enterprise that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on money lent to the permanent establishment by the enterprise.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine, according to its law, the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. International Transport

1. Profits derived by a resident of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.
2. For the purposes of this Article, profits from the operation of ships or aircraft in international traffic include:
 - a) profits from the rental on a bareboat basis of ships or aircraft;
and
 - b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;
where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of ships or aircraft in international traffic.
3. Where profits within the meaning of paragraph 1 of this Article are derived by a resident of a Contracting State from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, the profits attributable to that resident shall be taxable only in the Contracting State of which he is a resident.

Article 9. Associated Enterprises

1. Where:
 - a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
 - b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included by a Contracting State in the profits of that enterprise and taxed accordingly.
2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the

two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make such an adjustment as it considers appropriate. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 20 per cent of the capital of the company paying the dividends;
- b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income -even paid in the form of interest or with respect to other corporate rights - which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State if such resident is the beneficial owner of this interest.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed:

a) 2 per cent of the gross amount of the interest which is paid :

(i) in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment or in connection with the sale or supply on credit of any merchandise or services by an enterprise to another enterprise;

(ii) on loans of any nature - not represented by bearer instruments - granted by a bank or any other financial institution;

b) 10 per cent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if it is :

a) interest received and beneficially owned by the other Contracting State itself, one of its political subdivisions, or any agency owned or controlled by that Contracting State or that subdivision;

b) interest beneficially owned by a resident of the other Contracting State and paid to him in respect of a loan or any other debt-claim or credit granted, guaranteed or insured by public entities owned or controlled by that other Contracting State the objective of which is to promote the export and which are specified and agreed in letters exchanged between the competent authorities of the Contracting States.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. However, the term "interest" shall not include for the purpose of this Article interest regarded as dividends under paragraph 3 of Article 10.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been

agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State if such resident is the beneficial owner of the royalties.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and in accordance with the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties within the meaning of subparagraph a) of paragraph 4 of this Article.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxed only in the other Contracting State if such resident is the beneficial owner of the royalties and if the royalties are payments within the meaning of subparagraph b) of paragraph 4 of this Article.

4. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration :

a) for the use of, or the right to use, any copyright of literary or artistic work including cinematograph films, and films or tapes for radio or television broadcasting; and

b) for the use of, or the right to use, any copyright of scientific work, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

5. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

7. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assign-

ment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

8. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of -

a) shares of a company the assets of which consist principally of immovable property situated in the other Contracting State, or

b) an interest in a partnership or a trust the assets of which consist principally of immovable property situated in the other Contracting State,

may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.

4. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident provided that those gains are subject to tax in that Contracting State.

Article 14. Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Dependent Personal Services

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if :

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, boat or aircraft, road or railway vehicle operated in international traffic, may be taxed in the Contracting State of which the enterprise operating the ship, boat or aircraft, road or railway vehicle is a resident.

Article 16. Director's Fees

1. Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Remuneration derived by a person referred to in paragraph 1 of this Article from the company in respect of the discharge of day-to-day functions of a managerial or technical nature and remuneration received by a resident of a Contracting State in respect of his personal activity as a partner of a company, other than a company with share capital, which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in accordance with the provisions of Article 15 of this Convention, as if such remuneration were remuneration derived by an employee in respect of an employment and as if references to the "employer" were references to the company.

Article 17. Artistes and Sportmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion pic-

ture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, income referred to in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised, if such activities are substantially financed from the public funds of both States, or are carried on under a cultural cooperation agreement between the Contracting States.

Article 18. Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment and any annuity paid to such resident shall be taxable only in that State.

2. The term "annuity" means a stated sum payable to an individual periodically at stated times during his life or during a specified or ascertainable period of time under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions and other similar remuneration, and any allowances paid under a State Pension Plan or under the social security legislation of a Contracting State, its political subdivisions or local authorities, shall be taxed only in that State.

Article 19. Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph a) of this paragraph, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) Notwithstanding the provisions of sub-paragraph a) of this paragraph, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 15, 16 and 18 of this Convention shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Students

1. Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in the first-mentioned State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. Income which a student or apprentice referred to in paragraph I of this Article receives for his activities performed in the Contracting State in which he is present solely for the purpose of his education or training in connection with the ordinary course of his education or training shall not be taxed in that State for a period of time that is necessary for the completion of his education or training. In no case may the aforesaid period exceed 3 years from the date of his arrival in that other State.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention and which are taxed in that State shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Convention, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14 of this Convention, as the case may be, shall apply.

Article 22. Property

1. Property represented by immovable property referred to in Article 6 of this Convention, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Property represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a

Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Property represented by ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.

4. All other elements of property of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 23. Elimination of Double Taxation

1. In the case of Ukraine, double taxation shall be avoided as follows: a) Subject to the provisions of the law of Ukraine regarding the elimination of tax paid in a territory outside Ukraine (which shall not affect the general principle hereof), Belgian tax paid under the laws of Belgium and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits or income from sources within or chargeable property situated in Belgium shall be allowed as a credit against any Ukrainian tax computed by reference to those profits, income or property. The credit so given shall not exceed the Belgian tax computed with respect to profits, income or property taxable under Ukrainian tax law.

b) Such deductions in either case shall not exceed that part of income tax or property tax, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the property which may be taxed in Ukraine.

c) Where in accordance with any provision of the Convention income derived or property owned by a resident of Ukraine is exempt from tax in Ukraine, Ukraine may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or property of such resident take into account the exempted income or property.

d) For the purposes of this paragraph, profits, income and property gains owned by a resident of Ukraine which may be taxed in Belgium in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in Belgium.

2. In the case of Belgium, double taxation shall be avoided as follows:

a) Where a resident of Belgium derives income or owns elements of property which are taxed in Ukraine in accordance with the provisions of this Convention, other than those of paragraph 2 of Article 10, of paragraphs 2 and 7 of Article 11 and of paragraphs 2 and 6 of Article 12, Belgium shall exempt such income or such elements of property from tax but may, in calculating the amount of tax on the remaining income or property of that resident, apply the rate of tax which would have been applicable if such income or elements of property had not been exempted.

b) Subject to the provisions of Belgian law regarding the deduction from Belgian tax of taxes paid abroad, where a resident of Belgium derives items of his aggregate income for Belgian tax purposes which are dividends taxable in accordance with paragraph 2 of Article 10, and not exempt from Belgian tax according to subparagraph c) hereinafter, interest taxable in accordance with paragraph 2 or 7 of Article 11, or royalties taxable in accordance with paragraph 2 or 6 of Article 12, the Ukrainian tax levied on that income shall be allowed as a credit against Belgian tax relating to such income.

c) Dividends within the meaning of paragraph 3 of Article 10, derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Ukraine, and which are subjected in Ukraine to the regime provided for in paragraph 2 of Article 10, shall be exempt from the corporate income tax in Belgium under the conditions and within the limits provided for in Belgian law.

d) Where, in accordance with Belgian law, losses incurred by an enterprise carried on by a resident of Belgium in a permanent establishment situated in Ukraine, have been effectively deducted from the profits of that enterprise for its taxation in Belgium, the exemption provided for in sub-paragraph a) shall not apply in Belgium to the profits of the other taxable periods attributable to that establishment to the extent that those profits have also been exempted from tax in Ukraine by reason of compensation for the said losses.

Article 24. Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 of this Convention, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in either Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of the State concerned in the same circumstances are or may be subjected.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraphs 6 and 7 of Article 12, apply, interest -not being interest regarded as dividends under paragraph 3 of Article 10 of this Convention-, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable property of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of a Contracting State, the property of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident on account of their civil status or family responsibilities.

7. Nothing contained in this Article shall be construed as preventing a Contracting State from taxing the profits attributable to a permanent establishment in that Contracting State of a company which is a resident of the other Contracting State at the rate provided by the law of the first Contracting State provided that this rate does not exceed the maximum rate applicable to the profits of companies which are residents of the first Contracting State.

8. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2 of this Convention, apply to taxes of every kind and description.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or Will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph I of Article 24, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States shall agree on practical measures necessary to carry out the provisions of the Convention and particularly on the proofs to be furnished by residents of either Contracting State in order to benefit in the other State from the exemptions or reductions in tax provided for in the Convention.

5. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic

laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against legal avoidance. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

The competent authorities shall endeavour to develop the appropriate conditions, methods and techniques regarding cases, in respect of which such exchange of information may be done, including where it is necessary exchange of information regarding tax evasions, by way of consultations.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 of this Article be construed so as to impose on the competent authority of either Contracting State the obligation:

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice prevailing in either Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of either Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy.

*Article 27. Members of Diplomatic or Permanent Missions
and Consular Posts*

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges accorded to members of diplomatic or permanent missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements,

Article 28. Entry into Force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other, through the diplomatic channel the completion of the procedures required by its domestic law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

- a) in Ukraine:
 - (i) in respect of taxes due at source for any payments made on or after the sixtieth day following that day on which the Convention enters into force;

(ii) in respect of other taxes on income or profits for any taxation period beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;

(iii) in respect of taxes on property charged on elements of property existing on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention enters into force;

b) in Belgium:

(i) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after 1 January of the year next following the year in which the Convention entered into force;

(ii) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after 1 January of the calendar year next following the year in which the Convention entered into force;

(iii) in respect of taxes on property charged on elements of property existing on or after 1 January in the calendar year next following that in which the Convention entered into force.

2. The provisions of the Convention between the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Union of Soviet Socialist Republics for the avoidance of double taxation with respect on income and on capital, signed in Brussels, on 17 December 1987 shall cease to be effective in respect to any Ukrainian or Belgian tax for which this Convention has effect, in accordance with the provisions of paragraph I of this Article.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channel, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of the Convention.

In such event, the Convention shall cease to have effect:

a) in Ukraine:

(i) in respect of taxes due at source for any payments made on or after the sixtieth day following that day on which the notice is given;

(ii) in respect of other taxes on income or profits for any taxation period beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given;

(iii) in respect of taxes on property charged on elements of property existing on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given;

b) in Belgium:

(i) with respect to taxes due at source on income credited or payable on or after 1 January of the year next following the year in which the notice of termination is given;

(ii) with respect to other taxes charged on income of taxable periods beginning on or after 1 January of the calendar year next following the year in which the notice of termination is given;

(iii) in respect of taxes on property charged on elements of property existing on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice of termination is given.

In Witness Whereof the undersigned, duly authorised thereto have signed this Convention.

DONE in duplicate at Kiev this 20th day of May 1996 in the English, French, Dutch and Ukrainian languages, all texts being equally authoritative. In case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of Belgium:

ERIK DERYCKE
Minister of Foreign Affairs

For the Government of Ukraine:

GUENNADY OUDOVENKO
Minister of Foreign Affairs

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention between Ukraine and Belgium for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on property, the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

1. Ad paragraph 2. c) of Article 23

Notwithstanding the condition of tax liability provided for in Belgian law, dividends derived by a company which is a resident of Belgium from a company which is a resident of Ukraine and paid out of profits which are temporarily exempted in Ukraine from the tax on profits of the enterprise under the Decree of Cabinet of Ministers of Ukraine "On foreign investment regime", shall be exempt from the corporate income tax in Belgium during a maximum of two successive taxable periods, the first one beginning during the first calendar year next following the year in which the Convention entered into force.

The preceding paragraph shall not apply if it was the main purpose, or one of the main purposes, of any person concerned with the creation or assignment of the right in respect of which the dividends are paid, to take advantage of those provisions or to avoid income tax by means of that creation or assignment.

2. Aid in recovery

If, after the signing of this Convention, Ukraine signs with a third State an Agreement which provides for an aid in recovery, the following provisions shall apply from the date of which the Agreement between Ukraine and that third State will have effect:

a) The Contracting States shall lend aid and assistance to each other in order to notify and recover the taxes referred to in Article 2 as well as surcharges, additions, interest, costs and fines of a non penal nature.

b) At the request of the competent authority of a Contracting State, the competent authority of the other Contracting State shall secure, in accordance with the legal provisions and regulations applicable to the notification and recovery of the said taxes of the latter State, the notification and recovery of tax claims referred to in subparagraph a) which are due in the first-mentioned state. Such claims shall not have any priority in the requested State and that state shall not be obliged to apply any means of enforcement which are not authorised by the legal provisions or regulations of the applicant State.

c) Requests referred to in subparagraph b) shall be supported by an official copy of the instrument permitting the execution, accompanied where appropriate, by an official copy of any final administrative or judicial decision.

d) With regard to tax claims which are open to appeal, the competent authority of a Contracting State may, in order to safeguard its rights, request the competent authority of the other Contracting State to take the protective measures provided for in the laws of that other State; the provisions of subparagraphs a) to c) shall apply by adopting them to such measures insofar as it is necessary.

e) The provisions of paragraph 1 of Article 26 shall also apply to any information which, by virtue of this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto have signed this Protocol. DONE in duplicate at Kiev this 20th day of May 1996 in the English, French, Dutch and Ukrainian languages, all texts being equally authoritative. In case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of Belgium:

ERIK DERYCKE

For the Government of Ukraine:

GUENNADY OUDOVENKO

[UKRAINIAN TEXT — TEXTE UKRAINEN]

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом Королівства Бельгії і
Урядом України
про уникнення подвійного оподаткування та попередження
податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно

Уряд Королівства Бельгії і Уряд України,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та
попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно і
підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних
економічних стосунків, домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох
Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція поширюється на податки на доходи і на майно, що
стягаються від імені Договірної Держави або її політико-
адміністративних підрозділів чи місцевих органів влади, незалежно від
способу їх стягнення.

2. Податками на доходи і на майно вважаються всі податки, що
стягаються із загальної суми доходу, із загальної вартості майна або з
елементів доходу чи майна, включаючи податки на доходи від
відчужування рухомого або нерухомого майна, податки на загальну суму
заробітної плати або жалування, сплачуваних підприємством, а також
податки на приріст вартості майна.

3. Існуючими податками, на які поширюється Конвенція, зокрема, є:

- a) у Бельгії:
 - (i) прибутковий податок фізичних осіб;
 - (ii) корпоративний прибутковий податок;

(iii) прибутковий податок юридичних осіб;
(iv) прибутковий податок нерезидентів;
(v) спеціальний збір з доходу від рухомого майна, що прирівнюється до прибуткового податку фізичних осіб;
(vi) додаткове кризове стягнення,
включаючи попередні відрахування, додаткові стягнення до цих податків та попередніх відрахувань, та падбавки до прибуткового податку фізичних осіб
(надалі "бельгійський податок");

b) в Україні:

- (i) податок на прибуток підприємств; і
(ii) прибутковий податок з громадян
(надалі "український податок").

4. Ця Конвенція поширюється також на будь-які ідеятивні або подібні по суті податки, які справляються після дати підписання цієї Конвенції в доповнення або замість існуючих податків. Комpetентні органи Договірних Держав повідомлять один одного про будь-які істотні зміни, які відбулися в їх відповідних податкових законодавствах.

СТАТІЯ 3

Загальні визначення

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо з контексту не випливає інше:

- a) термін „Бельгія“, використаний у географічному значенні, означає територію Королівства Бельгії, включаючи територіальне море і будь-яку морську територію та повітряний простір, в межах яких згідно з міжнародним правом Королівство Бельгія здійснює суверенні права і юрисдикцію;
- b) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та іх природних ресурсів;
- c) термін „національна особа“ означає:
(i) будь-яку фізичну особу, що має підданство Бельгії або громадянство України;

- (ii) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, що одержує свій статус як такий за чинним законодавством Договірної Держави;
- d) термін "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Бельгію або Україну;
- e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;
- f) термін „компанія“ означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;
- g) терміни "підприємство Договірної Держави" та „підприємство другої Договірної Держави“ означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;
- h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, за винятком тих випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;
- i) термін "комpetентний орган" означає стосовно Бельгії Міністра фінансів Бельгії або його повноважного представника; і стосовно України Міністерство фінансів України або його повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, буде мати те значення, яке він має за законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі постійного місця проживання, постійного місцеперебування, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію. Але цей термін не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки на підставі одержання доходів з джерел у цій Державі

або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

- a) вона вважається резидентом тієї Держави, де вона має у своєму розпорядженні постійне житло; якщо вона має у своєму розпорядженні постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);
- b) у разі, якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;
- c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;
- d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, тоді компетентні органи Договірних Держав вирішують питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона буде вважатися резидентом тієї Договірної Держави, де міститься її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

- a) місце управління;
- b) відділення;

- c) контору;
 - d) фабрику;
 - e) майстерню;
 - f) установку або споруду для розвідки природних ресурсів, якщо тільки така розвідка не є діяльністю, що згадана у підпункті e) пункту 4 цієї статті;
 - g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; і
 - h) склад або будь-яке приміщення, яке використовується як торгова точка.
3. Будівельний майданчик, або монтажний, або складальний об'єкт утворюють постійне представництво лише в тому разі, якщо вони існують більше дванадцяти місяців.
4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:
- a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;
 - b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;
 - c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;
 - d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;
 - e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності підготовчого чи допоміжного характеру;
 - f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності,

яка випикає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6 цієї статті, діє від імені підприємства і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства або утримує запаси товарів чи виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярний продаж цих товарів і виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, коли діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4 цієї статті, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не перетворює це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише в разі, якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (через постійне представництво або іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доходи від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходитьсь майно, що розглядається. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, яке використовується в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності,

узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті будуть застосовуватись до доходів, що одержуються від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно тієї частини, яка відноситься до цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. При визначені прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, понесені таким чином як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і за її межами. Однак такі вирахування не дозволяються стосовно сум, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом підприємству або будь-якому з його інших підрозділів у вигляді роялті, гонорарів або інших подібних платежів за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, включаючи банки, як проценти за

позику, падану постійному представництву підприємством.

4. У міру того, як визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайно практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійного представництва лише на основі простої закупки інститутом представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Морський і повітряний транспорт

1. Прибутки, одержані резидентом Договірної Держави від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають:

a) прибуток від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден; і

b) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для транспортування товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Якщо прибутки, відповідно до пункту 1 цієї статті, отримуються резидентом Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародному транспортному агентстві, прибутки, що відносяться до такого резидента, будуть оподатковуватись тільки в Договорній Державі, резидентом якої він є.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

- а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави; або
- б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави;

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних і фінансових взаємовідносинах створюються або складаються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна, якщо вона вважає таке включення вилученням, зробити відповідні поправки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія, яка безпосередньо володіє принаймні 20 процентами капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;
- б) 15 процентів загальної суми дивідендів в інших випадках.

Цей пункт не впливає на оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди", при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вільготами, що дають право на участь у прибутку, а також доход, навіть якщо він сплачується у вигляді процентів або у відношенні інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню як і доход від акцій, відповідно до законодавства цієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У разі, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доход з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків з дивідендів, що

сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягаються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Державі.

СТАТІЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись в цій другій Державі, якщо такий резидент фактично має право на ці проценти.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягається таким чином, не повинен перевищувати:

a) 2 процентів від загальної суми процентів, що сплачуються

- i) у зв'язку з продажем у кредит будь-якого промислового, комерційного або наукового обладнання;
- ii) у зв'язку з продажем або наданням у кредит будь-яких виробів чи послуг одним підприємством іншому підприємству; або
- iii) за позиками будь-якого виду, що надаються банком або іншою фінансовою установою;

b) 5 процентів від загальної суми процентів в усіх інших випадках.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, підлягають звільненню від оподаткування у цій Державі, якщо це:

a) проценти, одержувачем і фактичним власником яких є сама друга Договірна Держава або її політико-адміністративні підрозділи, або будь-яке агентство, що перебуває у власності або контролюється цією Договірною Державою або таким підрозділом;

b) проценти, фактичне право на які має резидент другої Договірної

Держави, і які сплачуються йому стосовно позики або будь-якої іншої боргової вимоги або кредиту, наданих, гарантованих або застрахованих сусільними організаціями, що належать або контролюються цією другою Договірною Державою, метою яких є стимулювання експорту і які визначаються і узгоджуються у листах, якими обмінюються компетентні органи Договірних Держав.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій або боргових зобов'язань. Однак для цілей цієї статті термін „проценти“ не включає проценти, що розглядаються як дивіденди згідно з пунктом 3 статті 10.

5.. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми

процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі, якщо резидент є фактичним власником роялті.
2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 процентів загальної суми роялті у межах значення підпункту а) пункту 4 цієї статті.
3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, роялті, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, підлягають оподаткуванню тільки в другій Договірній Державі, якщо цей резидент є фактичним власником роялті, та якщо роялті є виплатами в межах значення підпункту б) пункту 4 цієї статті.
4. Термін „роялті“ при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування:
 - а) за користування або за надання права використання будь-яких авторських прав на твори літератури, мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми і фільми або плівки для радіомовлення чи телебачення; і
 - б) за користування або за надання права на використання будь-якого авторського права на наукову працю, патент, торгову марку, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду.
5. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, що є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом

чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті або між ними обома і будь-якою третьою особою сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була узгоджена між платником і фактичним власником роялті за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення пунктів 2 і 3 цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має причетність до утворення або передачі прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

8. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплачувати роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе таке постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції і яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування:

- a) акцій компаній, активи якої складаються головним чином з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або
- b) пайв у партнерстві або трасті, активи якого складаються головним

чином з перуходомого майна, розташованого в другій Договірній Державі,

можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що складає частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або від рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окрім чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеється у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, підлягають оподаткуванню тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно, і підлягає оподаткуванню щодо цих доходів у цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадку, коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки тією мірою, якою він відноситься до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 і 20 цієї Конвенції жалування, заробітна плата та інші подібні винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержана в зв'язку з цим винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, яка здійснюється в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:
 - а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду, що починається або закінчується у даному фінансовому році; і
 - б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
 - с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.
3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, що одержується у зв'язку з роботою за наймом, яка здійснюється на борту морського, річкового або повітряного судна, автодорожнього або залізничного транспортного засобу, що експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське, річкове або повітряне судно, автодорожній або залізничний транспортний засіб.

СТАТТЯ 16

Гонорари директорів

1. Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів або аналогічного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Винагороди, які одержує особа, про яку йдеться у пункті 1 цієї статті, від компанії за виконання щодених функцій управлінського або технічного характеру, а також винагороди, які резидент однієї Договірної Держави одержує за свою особисту діяльність як партнер компанії, іншої ніж компанія з акціонерним капіталом, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися відповідно до положень статті 15 таким же чином, як якщо б ця винагорода була б винагородою, що одержується службовцем за роботу за наймом, і якщо б при посиланні на „наймача“ малася на увазі компанія.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірої Держави як працівником мистецтв, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, що здійснюється працівником мистецтв або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтв чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтв чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доход, вказаний у цій статті, буде звільнений від оподаткування в Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо така діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів обох Держав, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії й інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави як відшкодування за роботу за наймом у минулому, і будь-які аннуїтети, сплачувані такому резиденту, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

2. Термін „аннуїтет“ означає встановлену суму, сплачувану фізичний

особі періодично в установлений час під час її життя або протягом визначеного або встановленого періоду часу за зобов'язанням зробити зворотні платежі для адекватної або повної компенсації у грошах або вартості грошей.

3. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, пенсії та інші подібні винагороди, а також будь-які аннуїтети, що сплачуються за державною пенсійною програмою або на підставі законодавства щодо соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративних підрозділів або місцевих органів влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1.

- a) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави, підрозділу або органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.
- b) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2.

- a) Будь-яка пенсія, що сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом чи місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, що здійснюється для цієї Держави, або підрозділу, або органу влади, оподатковується лише в цій Державі.
- b) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія буде оподатковуватись тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції будуть застосовуватись до

винагород і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведеним підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти

1. Платежі, одержувані студентом або стажувальником, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і який перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання або одержання освіти, не оподатковуються в першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

2. Дохід, що одержується студентом або стажувальником, про якого йдеється у пункті 1 цієї статті, у зв'язку з діяльністю, що виконується в тій Договірній Державі, в якій він перебуває виключно з метою навчання чи одержання освіти у зв'язку із звичайною програмою навчання або одержання освіти, не буде оподатковуватись у цій Державі протягом періоду часу, необхідного для завершення навчання або одержання освіти. В жодному разі вищезгаданий період часу не може перевищувати 5 років з дня його прибуття в цю другу Державу.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які відбувається у попередніх статтях цієї Конвенції і які підлягають оподаткуванню в цій Державі, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майшо, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.

СТАТТЯ 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента Договірної Держави і яке розташоване у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських, річкових та повітряних суден, автодорожніх або залізничних транспортних засобів оподатковується тільки в цій Договірній Державі.
4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 23

Усунення подвійного оподаткування

1. У Бельгії подвійне оподаткування усувається таким чином:
 - a) Якщо резидент Бельгії одержує доходи чи володіє елементами майна, що підлягають оподаткуванню в Україні згідно з положеннями цієї Конвенції, за винятком положень пункту 2 статті 10, пунктів 2 та 7 статті 11 і пунктів 2 та 6 статті 12, Бельгія звільняє від оподаткування ці доходи чи ці елементи майна, але може при обчисленні суми податку на доход чи майно цього резидента, що залишилися, застосовувати ставку податку, яка була б застосована, якщо б такі доходи чи елементи майна не були звільнені від оподаткування.
 - b) З урахуванням положень законодавства Бельгії, які стосуються вирахування з бельгійського податку податків, сплачених за кордоном, якщо резидент Бельгії отримує види його сукупного доходу для цілей

бельгійського оподаткування, які є дивідендами, що підлягають оподаткуванню згідно з пунктом 2 статті 10 і не звільняються від бельгійського податку згідно з підпунктом с), наведеним нижче, які є процентами, що підлягають оподаткуванню згідно з пунктом 2 або 7 статті 11, або які є роялті, що підлягають оподаткуванню згідно з пунктом 2 або 6 статті 12, український податок, що справляється з цього доходу, дозволяється у вигляді кредиту проти бельгійського податку, що відноситься до такого доходу.

с) Дивіденди, як вони визначені у пункті 3 статті 10, що одержуються компанією, яка є резидентом Бельгії, від компанії, яка є резидентом України і яка підлягає в Україні оподаткуванню, передбаченому пунктом 2 статті 10, підлягають звільненню від податку на корпоративний доход у Бельгії на умовах і у рамках обмежень, передбачених бельгійським законодавством.

д) Якщо згідно з бельгійським законодавством збитки, що понесені підприємством, яким керує резидент Бельгії, у постійному представництві, розташованому в Україні, були дійсно вирахувані з прибутку цього підприємства для його оподаткування у Бельгії, то звільнення від оподаткування, передбачене підпунктом а), не буде застосовуватись у Бельгії до прибутку за інші податкові періоди, що відносяться до цього представництва, тією мірою, якою такий прибуток був також звільнений від оподаткування в Україні на підставі відшкодування згаданих збитків.

2. В Україні подвійне оподаткування усувається таким чином:

а) З урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на бельгійський податок, сплачуваний за законодавством Бельгії, та відповідно до цієї Конвенції прямо або шляхом вирахування, на прибуток, або доходи з джерел, розташованих у Бельгії, або на майно, що підлягає оподаткуванню, розташоване у Бельгії, буде робитися знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно таких прибутку, доходу або майна. Наданий таким чином кредит не повинен перевищувати бельгійський податок, обчисленний стосовно прибутку, доходу або майна, що підлягають оподаткуванню згідно з українським податковим законодавством.

б) Ці вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або податку з майна, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, що можуть

оподатковуватись в Україні, зачекно від обставин.

- c) Якщо відповідно до будь-якого положення Конвенції одержуваний доход або майно резидента України звільнено від податку в Україні, Україна може, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу, прибутку або майна цього резидента, що залишилася, взяти до уваги звільнений доход або майно.
- d) Для цілей цього пункту прибуток, доход і доход від відчужування майна, що належать резиденту України, які можуть оподатковуватись у Бельгії відповідно до цієї Конвенції, будуть вважатися такими, що виникають із джерел у Бельгії.

СТАТІЯ 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави, не підлягатимуть у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або будь-якому пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин, зокрема з точки зору резиденції. Це положення також застосовується, незалежно від положень статті 1 цієї Конвенції, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.
2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи Держави, за тих же умов.
3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність.
4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 7 статті 11 або пунктів 6 і 7 статті 12, проценти, що не є процентами, які розглядаються як дивіденди у рамках значення пункту 3 статті 10 цієї Конвенції, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого

підприємства підлягають обчисленню за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи досередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не підлягатимуть в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

6. Ніщо в цій статті не буде мати тлумачення як зобов'язання однієї з Договірних Держав надавати фізичні особі, що не є резидентом цієї Держави, будь-які персональні звільнення, пільги і вирахування для податкових цілей, які надаються фізичним особам, що є резидентами, на підставі їх громадянського статусу або сімейних зобов'язань.

7. Ніщо в цій статті не буде мати тлумачення як таке, що забороняє Договірній Державі оподаткування прибутку, що відноситься до постійного представництва в цій Договірній Державі, компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, за ставкою, передбаченою законодавством першої Договірної Держави, за умови, що ця ставка не перевищує максимальну ставку, яка застосовується стосовно прибутку компанії, що є резидентами першої Договірної Держави.

8. Положення цієї статті, незважаючи на положення статті 2, застосовуються до податків будь-якого виду і роду.

СТАТТЯ 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що її однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування невідповідно до положень цієї Конвенції, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій виладок до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Справа повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дію, яка призводить до оподаткування, що не відповідає положенням

Конвенції.

2. Компетентний орган прагнутиме, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.
3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Конвенції.
4. Компетентні органи Договірних Держав будуть узгоджувати практичні заходи, необхідні для виконання положень Конвенції і, зокрема, докази, які повинні бути надані резидентами кожної з Договірних Держав з метою одержання у другій Державі звільнення від сплати податку або його зменшення, які передбачені Конвенцією.
5. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТЛЯ 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав будуть обмінюватися інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, якою оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати ухилення від сплати податків і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухильців. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, отримана Договірною Державою, буде вважатися конфіденційною таким же чином, як і інформація, що одержана у межах національного законодавства цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або органам (включаючи суди і адміністративні органи), які займаються оцінкою або стягненням, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи чи органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або прийнятті юрисдикційних рішень.

Компетентні органи шляхом консультацій прагнутьимуть розвивати відповідні умови, методи та техніку, що стосуються справ, щодо яких такий обмін інформацією може бути зроблений, включаючи, якщо необхідно, обмін інформацією, яка стосується податкових ухилень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи кожної з Договірних Держав зобов'язання:

- a) здійснювати адміністративні заходи, такі, що відрізняються від законів або адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;
- b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;
- c) надавати інформацію, яка розкриває будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б установленій практиці.

СТАТТЯ 27

Члени дипломатичних або постійних місій та консульських постів

Ніщо у цій Конвенції не буде впливати на податкові привілеї членів дипломатичних або постійних місій чи консульських постів за загальними нормами міжнародного права або відповідно до положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 28

Набуття чинності

1. Кожна з Договірних Держав повідомить іншу по дипломатичних каналах про завершення процедур, необхідних відповідно до внутрішнього законодавства для набуття чинності цією Конвенцією. Ця Конвенція набуває чинності у день одержання останнього з таких повідомлень і її положення матимуть дію:

(a) у Бельгії:

(i) стосовно податків, що стягаються у джерела доходу, які

кредитуються або сплачуються з або після першого січня року, наступного за роком, в якому Конвенція набуває чинності;

(ii) стосовно інших податків, що стягаються з доходу протягом будь-яких періодів оподаткування, що починаються з або після першого січня календарного року, наступного за роком, в якому Конвенція набуває чинності;

(iii) стосовно податків на майно, що стягаються з елементів майна, які існують на або після першого січня календарного року, наступного за роком, в якому Конвенція набуває чинності;

b) в Україні:

(i) стосовно податків, що стягаються у джерела доходу для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем, коли Конвенція набуває чинності;

(ii) стосовно інших податків на доход або прибуток для будь-якого оподатковуваного періоду, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком, в якому Конвенція набуває чинності;

(iii) стосовно податків на майно, що стягаються з елементів майна, існуючих на або після першого січня календарного року, наступного за роком, в якому Конвенція набуває чинності.

3. Положення Конвенції між Урядом Королівства Бельгії і Урядом Союзу Радянських Соціалістичних Республік про уникнення подвійного оподаткування стосовно податків на доход і капітал, підписаної у Брюсселі 17 грудня 1987 р., припиняють свою дію щодо будь-яких українських чи бельгійських податків, стосовно яких ця Конвенція є чинною згідно з положеннями пункту 1 цієї статті.

СТАТТЯ 29

Припинення дії

1. Ця Конвенція залишається чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна з Договірних Держав може припинити дію Конвенції шляхом повідомлення через дипломатичні канали про припинення дії принаймні за 6 місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дня, коли Конвенція набуває чинності.

2. У такому разі Конвенція припиняє свою дію:

a) у Бельгії:

(i) стосовно податків, що стягаються у джерела доходу, які кредитуються або сплачуються з або після першого січня року, наступного за роком подачі повідомлення про припинення дії;

(ii) стосовно інших податків, що стягаються з доходу протягом будь-яких періодів оподаткування, що починаються з або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення про припинення дії;

(iii) стосовно податків на майно, що стягаються з елементів майна, які існують на або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення про припинення дії;

b) в Україні:

(i) стосовно податків, що стягаються у джерела доходу для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(ii) стосовно інших податків на доход або прибуток для будь-якого однодатковуваного періоду, що починається з або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(iii) стосовно податків на майно, що стягаються з елементів майна, існуючих на або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Конвенцію.

Вчинено у м. ----- "-----" 1996 року в двох примірниках французькою, голландською, англійською та українською мовами, всі тексти є однаково аутентичними. У разі розходжень у текстах перевагу має англійський текст.

За Уряд
Королівства
Бельгії

За Уряд
України

ПРОТОКОЛ

При підписанні Конвенції між Бельгією і Україною про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно, ті, що підписалися нижче, домовилися по нижченаведених положеннях, що складають невід'ємну частину цієї Конвенції.

1. Стосовно пункту 1 с) статті 23:

Незважаючи на умови податкового зобов'язання, передбачені бельгійським законодавством, дивіденди, що отримуються компанією, яка є резидентом Бельгії від компаній, яка є резидентом України, і що сплачуються з прибутку, тимчасово звільненого від оподаткування в Україні податком на прибуток підприємств згідно з Декретом Кабінету Міністрів України „Про режим іноземного інвестування“, підлягають звільненню від корпоративного прибуткового податку у Бельгії щонайбільше протягом двох наступних податкових періодів, перший з яких починається протягом першого календарного року, наступного за роком, у якому Конвенція набуває чинності.

Попередній пункт не застосовується, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, що має пристальність до створення або передачі прав, стосовно яких сплачуються дивіденди, було одержання переваг цих положень або ухилення від сплати податку на доход шляхом цього створення або передачі.

2. Допомога у відшкодуванні

Якщо після підписання цієї Конвенції Україна підпише з третьою країною Угоду, яка передбачає допомогу у відшкодуванні, наступні положення будуть застосовуватися з дати, коли Угода між Україною і цією третьою Державою набуде чинності:

а) Договірні Держави повинні надавати одній спріяння і допомогу в оповіщені і відшкодуванні податків, згаданих у статті 2, а також додаткових стягнень, приростів, відсотків, витрат та пені, які не мають кримінального характеру.

б) За запитом компетентного органу однієї Договірної Держави компетентний орган другої Договірної Держави згідно з положеннями інструкціями, які мають юридичну силу, щодо оновіщення та відшкодування згаданих податків останньої Держави повинен забезпечити оповіщення і відшкодування податкових позовів, згаданих у підпункті а), які новинні бути відшкодовані першій згаданій Державі. Такі позови не

повинні мати жодного пріоритету у Державі, до якої звертаються, і ця Держава не зобов'язана застосовувати будь-які заходи примусового характеру, які не передбачені положеннями або інструкціями, що мають юридичну силу у Державі, яка захищає.

- c) Запити, згадані у підпункті b), повинні супроводжуватись офіційною копією документа, що дозволяє виконання запиту, і при необхідності офіційною копією будь-якого остаточного адміністративного чи судового рішення.
- d) Стосовно податкових позовів, що оскаржуються, компетентний орган Договірної Держави для забезпечення своїх прав може зажадати від компетентного органу другої Договірної Держави прийняття охоронних засобів, передбачених законодавством цієї другої Держави; положення підпунктів з a) до c) застосовуються шляхом пристосування їх щодо таких засобів такою мірою, якою це необхідно.
- e) Положення пункту 1 статті 26 застосовуються також до будь-якої інформації, яка на підставі цієї статті надається компетентному органу Договірної Держави.

Вчинено у м. ----- "-----" 1996 року в двох примірниках французькою, голландською, англійською та українською мовами, всі тексти є однаково аутентичними. У разі розходжень у текстах перевагу має англійський текст.

За Уряд
Королівства
Бельгії

За Уряд
України

